உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

தொகுதி-கச.] நள௵ வைகாசி௴ [பகுதி-எ.
Vol. XIV. May—June, 1916. No. 7.

மானிடர்கடமை.*

கனமார்ந்த அக்கிராஸனாதிபதிகளே!

இடம்புரிச்சங்குசூழ் வலம்புரிச்சங்கென யாண்டும்விளங்காநின்ற பண்டிதசிகாமணிகளே! சபையோர்களே! ஏதேனுமொருவிஷயத்தைக் குறித்துப்பேசுவான்வேண்டி, சங்கப்பலகையிலேறிய சங்கத்தமிழ்நூல்களை ஐயந்திரிபறக்கற்றுணர்ந்த நும்முன் பலவற்றைக் கசடறக்கற்று அங்ஙனம்கற்றபின் அதற்குத்தகநின்றுதனித்தியங்குந்தன்மைவாய்ந்த பெரும்புலவனாகவிளங்குதல் அவசியமாக; இப்போது மானிடர்கடமை என்றதைக்குறித்த வியாசமொன்றுபடிக்கத் தமிழறிவு கடுகளவுமில்லாத யான் முன்வந்தது எதுபற்றியோவெனின், பிறதேயம்புகுவோர்க்குக் குழந்தையும் வழிவிடுமாறுபோலவும், சங்கீதவித்வானகத்தில், தவழும் குழந்தையும் கைக்குயந்தவாறு தாளம்போட்டுப் பயிற்சிசெய்வது போலவும், அமிழ்தினுமினியதமிழ்மொழியினை ஆர்வமிக்கு உடனடைந்துபோற்றும் நும்போன்ற வித்வக்குழாங்களில் யானடிக்கடி பயிலும் ஒரு சேர்க்கைமனத்தாலென்க.

மானிடர்கடமையென்பதியாது? அவர்க்கப்பெயர்வாய்ப்பதென்னை? எதுதொட்டு அவர் இங்ஙனம்வந்தனர்? உண்டு உடுத்துப் பூசி முடித்துத் துய்ப்பதற்கோ மற்று, "மற்றுநாதவிந்துவுங்கடந்து,கானலை வரையுஞ் சுட்டுக் கடுவெளிப் பரமானந்தத், தானெனு மவையிரண்டுந் தவிர்ந்துதன் வசமுங் கெட்டு, மோனமுங் கடந்தே யப்பான் முடிந்த"

* இது, மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் பதினைந்தாம் வருஷோத்ஸவத்தில் பாலைக்காட்டு மகா-௱-௱-ஸ்ரீ ராவ்பகதூர் பி. ஐ. சின்னச்சாமிபிள்ளையவர்கள் அக்கிராஸனத்தின்கீழ் நடைபெற்றஸபையில், திருவாவடுதுறையாதீன ஒடுக்கம் ஸ்ரீலஸ்ரீ நமசிவாயத்தம்பிரான் சுவாமிகளாற், படிக்கப்பட்டது.

*

ஞானியாகவோ? இவற்று ளெம்மானிடர்க்குவேண்டுவதென்னை ? என்ற இன்னோரன்னவிஷயங்களைப் பல புலவர்பெருமான்களின் வாக்குப் பிர மாணங்கட்கிணங்கச் சிறிது ஆலோசித்தல் தகுதியாம்.

புன்புலால்கொண்ட பற்பல்பிறப்புக்களில் மானிடப்பிறப்பே உயரியது என்பது யாவர்க்கும் ஒப்பமுடிந்த உண்மையென்க. என்னை?

"புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்"என்றும்

'எண்ணரிய பிறவிதனில் மானிடப் பிறவிதான் யாதினு மரிதரிதுகாண்' என்றும் கூறினர் ஆகலின். ஏனைமிருகங்கட்கும் பறவைகட்கும் நீர் வாழ்வனவற்றிற்கும் மனிதனுக்கும் பேதமென்னையெனின் முக்கிய மாகக் காணக்கிடப்பது இவர்க்குப் பகுத்தறிவென்னும் அரும்பெரும் திருவருட்செல்வம்வாய்ந்ததொன்றேயென்க. அத்தகையான பகுத் தறிவுகொண்ட அன்னோர்தமக்குப் பெறும்உறுதியென உயர்ந்தோராற் றேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பொருள்கள் நான்கென்ப. அவையே அறம் பொருள் இன்பம் வீடெனமொழியப்படுவன. இவையிற்றை வட மொழிவாணர் தருமம், அருத்தம், காமம், மோக்ஷமெனக்கூறிடுவர். இந் நால்வகைப்பொருள்தம்முள், பெருமைசெறிந்த பரிமேலழகர் கூறி யாங்கே வீடென்பது சிந்தையும் மொழியும் செல்லாநிலைமைத்தாதலின் துறவறமாகிய காரணவகையாற்கூறப்படுவதல்லது இலக்கணவகையாற் கூறப்படாதது. அவற்றுள் அறமாவது மனுமுதலியநூல்களில் விதித் தனசெய்தலும் விலக்கியன ஒழிதலுமாம். அவ்வறம் ஆசாரம், வியவ காரம் பிராயச்சித்தம் என வடமொழிவல்லுநர் வழக்கில்வந்தமுறையே, ஒழுக்கம் வழக்கு தண்டம் என முத்திறத்தது. நால்வகைவருணத் தாரும் தத்தமக்கென ஏற்படுத்தப்பட்ட ஆச்சிரமங்களினின்றும் வழு வாதிருத்தல் ஒழுக்கமென்றும், ஒருபொருளைநோக்கித் தனதென்னும் அகப்பற்றுமுறையான்வரும் மனவேறுபாட்டிற்கு வழக்கென்றும், வழக்கொழுக்கநெறியினின்றும் வழுவினாரைத் தக்கநெறியில் நிறுத்து வான்வேண்டித் தகவொறுத்தலைத் தண்டமெனவும் யாம் தினந்தோறும் பட்டாங்காகக்கோருகின்றோம். இனிப் பொருளாவது இம்மை மறு மையிரண்டையும் தருவதற்சேற்ற அச்சாணியாகிய பெருஞ்செல்வம்.

அச்செல்வத்தினுனேநிகழ்வது உலகவின்பமும், பாரமார்த்திகவின்பமும். செல்வமில்லையெனின் ஒருவன் இவ்வுலகின்கண் ஏதொன்றும் செய்யஇயலாது காரமுண்டகுரங்குபோலும் பலபலநினைக்கலுற்று

"கல்லைத்தான் மண்ணைத்தான், காய்ச்சித்தான் குடிக்கத்தான் கற்பித்தானு, இல்லைத்தான் பொன்னைத்தான் எனக்குத்தான் கொடுத்துத்தான் இரட்சித்தானு, அல்லைத்தான் சொல்லித்தான் யாரைத்தா னுவத்தானையோவெங்கும், பல்லைத்தான் திறக்கத்தான் பதுமத்தான் புவியிற்றுன் பண்ணினுனே".

என வறுமைதோன்றப்பாடி வருந்துதற்கு இடந்தருகின்றது. திருவள்ளுவரும் இதுநோக்கியே,

"அருளிலார்க் கவ்வுலக மில்லை பொருளிலார்க்
இவ்வுலக மில்லா கியாங்கு"

எனப் புகன்றிட்டனர். சுருங்கச்சொல்லி விளங்கவைக்குமிடத்து தேவேந்திரபதவிக்கும் தனது ஆற்றலாற் கொண்டுசேர்க்கும் செல்வம்; கடல்பரந்தஉலகிடை அநுபவித்தற்கு இன்றியமையாதது செல்வம்; தனது அறிவுமுதிர்ச்சியானே, வினையினீங்கிய வறிவன்றிருவடிகட்கும் கரைதூக்கும் செல்வம்; ஈண்டுற்பவித்தாரெவர்க்கும் கலனிட்டசோற்றிற்கு உற்றதுணையாய கறியும் குழம்பும்போலும், விண்ணிடைத்துலங்கும் கதிரோன்போலும் இன்றியமையாததெனப்புகல்வது பெற்றும். இனி இச்செல்வத்துடனேயே தோன்றியழிவது இன்பமுமாதலின் அது குறித்து நிரம்பக்கூற நியதியில்லை. ஆகவே அந்தத்தில்வைக்கப் பெற்ற வீட்டைக்குறித்து இனித் தொடர்புபடுத்தலே முறையென்க.

வீடென்பது,

"ஈதலறந் தீவினைவிட் டீட்டல்பொரு ளெஞ்ஞான்றும்
காத லிருவர் கருத்தொருமித்—தாதரவு
பட்டதே யின்பம் பரனைநினைந் திம்மூன்றும்
விட்டதே பேரின்ப வீடு".

என ஔவைப்பிராட்டி அருமருந்தாகச் செவ்வனேவிளக்கிச் சென்றித்ததற்கிணங்க உலகப்பற்றை அறவேஒழித்து தன்னந்தனியாம் புலனடக்கியமுறையே ஆண்மையினுய் ஈஸ்வரனை (பூங்கமலத்தயனுேடு மாலறியானை) முறையே வழிபட்டுச்சேரும்இடமே வீடாம். இஃதே

துறவறம். இதனைப் பரிமேலழகர், புறமாகிய செல்வத்தின்கண்ணும் அகமாகிய யாக்கையின்கண்ணும் உளதாய பற்றினை அவற்றது நிலையாமைநோக்கிவிடுதல் என வரைந்துள்ளார். இதுதழுவியே,

"அடல்வேண்டும் ஐந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும்
வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு"

என்ற திருவள்ளுவர்வாய்மொழி வலியுறுத்துகின்றது. வீடெய்தமுயல்கிற்பார், தம் ஐம்பொறிகளை நசுக்குதல்வேண்டும். அங்ஙனம் பயிற்சி செய்தாரே தம்பாலுற்றபொருள்களைக் கனிந்துநுகராது நீக்குதல் வேண்டும். இன்பநுகர்ச்சியின்கண் ஈடுறுவார் அவரதுநுகர்ச்சி விறகு பெற்றதழல்போல் முறுகப்பெறுவரல்லது அடக்கவன்மையற்று வாய் பிளந்து கொட்டாவிவிட்டு மனம்வெதும்புவர். ஆதலின், துறவிகள் ஐம்பொறிகளை ஐம்மாயப்பரிகாசங்களென மதிக்க. தம்மைக்கொல்லவந்த மந்திரவாளெனப்பழிக்க. "முயற்சி திருவினை யாக்கும் முயற்றின்மை இன்மை புகுத்தி விடும்" எனும் பெருமொழியை வெறுமொழியாக்காது தாங்கொண்ட அருங்காரியத்தைத் திறமுடன்முடிப்பாரேயாயின் அவர்க்கன்றோ அந்தமில்வீடும் அந்தமில்பெருவாழ்வும். அத்துறவிகளே உருவுடம்பும் அருவுடம்பும் நீக்கவல்லுநராவர். அங்ஙனம் முற்றத்துறந்து முழுத்தவமெய்தாதார், சைவசித்தாந்தம் பதினான்கனுள் ஒன்றாய நெஞ்சுவிடுதூதில், சந்தானகுரவர்சாதித்தவாறு,

"...................................தப்பாமற்
பாவமெனும் பௌவப் பரப்பழுந்திப்—பூவையர்தங்
கண்வலையிற் பட்டுக் கலவிக் கலைபயின்றங்
குண்மை நிலையுணர்ச்சி யோராமல்—திண்மையினால்
நாவிற் கொடுமை பலபிதற்றி நாடோறும்
சாவிற் பிறப்பிற் றலைப்பட்டிங்—காவிநிலை
நிற்கும் வகையாராய்"

எனத் தீவாய்நரகிடையிழுக்கப்பெற்று, மீண்டும் பிறவிகள்தோறும் இளைப்புறுவர் என்பது கரதலாமலகம்போன்று சால அறியக்கிடப்பதாம். ஆதலின், துறவிகள் பற்றுகபற்றற்றான்பற்றினை. அஃது தெற்றுக்கெனின் எல்லாப்பொருள்களையும் பற்றிநின்ற பற்றற்றமுழுமுதலிறைவன் ஓதியவீட்டுநெறியை இஃதே நன்னெறியென்றுபற்ற மனத்துட்கொள்ளலாம் என்பதாம். இஃதே யாவர்பாலும் இருக்கப்பெற்ற

கடமையென்க. முன்ஜென்மங்களி லவர் எத்தனைபாபம் செய்திருப்பி னும் தீபம்புக்கவிடத்து இருளழிதல்போல அவர் தவத்தின்முன் பாபம் நில்லாது. அல்லவை தேயஅறம்பெருகும். ஆகவே இத்தகைய சத்தி யம் அவரால் கடைப்பிடிக்கவேண்டும். சத்தியமின்றிச் சன்மார்க்க மில்லையன்றோ! சத்தியமென்பது என்றுமழியாதது; மாறாதது; எல்லை யற்றது; இரண்டற்றது; எப்பொழுதும் நிலைபெற்ற இன்னோரன்ன அரிய இலக்கணங்கள்பொருந்தியதே சத்தியமென்ப. அஃதாவது உண்மையெனல் சத்தியமாம். சத்தியமாவது ஓம்தத்ஸத் எனும் வேத வாக்கியத்தில் அமைந்துள்ளது. ஓம்-அது உள்ளது எனவே அதுவாவ தென்னை? இதனையோர்தலே சத்தியமென்க. இதைக்குறித்து ஏகம் சத்தியம்பிரம்ம என்று சுருதிவாக்கியம் மொழியும். கிறிஸ்தவமதகுரு வினராய ஏசுநாதர் God is the spirit of Truth என நவின்றனர். மௌனதேசிகர்பால் தீக்ஷையுற்ற தாயுமானவரும்"

"அதுவென்று லெதுவெனவொன் றடுக்குஞ் சங்கை
யாதலினா லதுவெனலு மறவேவிட்டு
மதுவுண்ட வண்டெனவும் சனகனாதி
மன்னவர்கள் சுகர்முதலோர் வாழ்ந்தாரென்றும்
பதியிந்த நிலையெனவு மென்னையாண்ட
படிக்குநிரு விகற்பத்தாற் பரமானந்த
கதிகண்டு கொள்ளவுநின் னருள்கூர்இந்தக்
கதியின்றி யுறங்கேன்மேற் கருமம்பாரேன்"

என்றுள்ளமுருக உடல்கனியப்பாடியுள்ளதைச் சற்றுநிதானிக்குமிடத் துச் சங்கையற அதனையறிவது கடினமாதலின், மனத்தின்சுத்தியும் காருண்யமும் அன்பும்நிறைந்தசீவனுக்கே அதனையுணர்வது இலகு வென்க. ஒருருவம் உண்டெனினும் இல்லையெனினும்சரி விலக்கினின் றும்வழுவாது தூயநெறிபற்றுவார் அவரைச்சார்வர். அத்தனருள் வேண்டில் அகம் தூய்மைவேண்டும். வாய்மையா லகம் தூய்மையாம்.

"செல்லு மளவும் செலுத்துமின் சிந்தையை
வல்ல பரிசா லுரைமின்கள் வாய்மையை
யில்லை யெனினும் பெரிதுள னெம்மிறை
நல்ல வரனெறி நாடுமி னீரே"

"ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்
நன்றே நினைமி னமனில்லை நாணுமே
சென்றே புகுங்கதி யில்லைநுஞ் சித்தத்து
நின்றே நிலைபெற நீர்நினைந் துய்ம்மினே"—திருமந்திரம்.

கிருஸ்துவும் Love is the fulfilment of all laws அன்பிலமர்ந்திறைய எவ்வகைத் தர்மங்களும் நிறைவுறும் அன்பேயவனென்னப்படரேல். "அன்பின்வழியேசத்தியம்". அன்றி அன்பு பரிபூர்ணத்தையடைந்தது சத்தியம். இச்சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்க முயல்வான் நிலையற்றபொருள்களின்மீதுள்ளபற்றை அறவேவிலக்கி அவனிடை மனம்வாக்குக்காயங்களைச்செலுத்தி ஞானநூல்களைக்கற்றுப் பாவத்தைஒரீஇப் புண்ணியத்தைநிறீஇக் கருவிகரணங்களாலமைந்த ஒரு ஆயுதமாகியதேகத்தை உதறுதல் நேர் எனக்கொள்க.

"அன்பும்சிவனுமிரண்டென்ப
அன்பேசிவமென்பதறிந்திலார்
அன்பேசிவமென்பதறிந்தபின்
அன்புஞ்சிவமுமடைகுவர்"

என்ற திருமூலர்திருவாய்மொழியை உய்த்துணர்தலே துறவறம்பூண்டாரது மிகவும் இன்றியமையாத கடமையென்ப. அதனான் இல்லறவாழ்க்கையர் அந்தப்பிரமாணத்தைப்பற்றுதல் வேண்டாவோவெனின் அவர்க்கு மது ஆஸ்பதமாகும்.

இனி இல்லறமென்பது இம்மை மறுமையாகிய இருமையின்பங்களையும் அநுபவித்தற்குரிய இல்வாழ்க்கைநிலைக்குச்செல்லுகின்ற நெறியில்நின்று அதற்குத்துணையாகிய கற்புடைமனைவியோடுஞ் செய்யப்படும்தருமம்.

"இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கும்
நல்லாற்றி னின்ற துணை"

இல்லறத்தில் வாழ்வதாகக் கூறப்படுபவன், நல்லாசிரியனிடத்திருந்து அறநூல்களைக்கற்றுத்தெளிதலும், அரும்விரதமாயபிரமசரியவொழுக்கத்தானும், இல்லைவிட்டுவனத்தின்கண்சென்று மனையாள்வழிபடத்தவஞ்செய்யும் ஒழுக்கத்தானும், முற்றத்துறந்தயோகவொழுக்கத்தானும், எனக் கூறப்படும் அறிவியல்புவாய்ந்தமூவர்க்கும் தான்செல்லும் நன்னெறிக்கண் நிலையாயினவற்றைச் செய்தலும்வேண்டும்.

இஃதே இல்வாழ்வான்பால் இருக்கும்கடமையாம். விருப்பும் வெறுப்பும் இலனாகித் தன்வயத்தனாதல்முதலிய நற்குணங்கள்வயத்தனாய முழுமுதற்பிழம்பாகிய கடவுளை அடைவான்வேண்டி மனிததேகம் பூண்ட எவரும் கல்லாமையால் உளதாகும் இழிவை உணர்தல்வேண்டும்.

"கல்லாதா னூருங் கலிமாப் பரிப்பின்னா
வல்லாதான் சொல்லும் முறையின் பயனின்னா
இல்லாதா னல்ல விழைவின்னா வின்னா
கல்லாதான் கோட்டி கொளல்"

என்னும் சங்கமருவியசெய்யுள்மறக்கற்பாலதேயோ.

"உற்றுழி யுதவியும் உறுபொருள் கொடுத்தும்
பிற்றைநிலை முனியாது கற்றல் நன்றே
பிறப்போ ரனைய வுடன்வயிற் றுள்ளும்
சிறப்பின் பாலாற் றாயுமனந் திரியும்
ஒருகுடிப் பிறந்த பல்லோ ருள்ளும்
மூத்தோன் வருக வென்னா ரவருள்
அறிவுடை யோனா றரசுஞ் செல்லும்
வேற்றுமை திரிந்த நாற்பா லுள்ளும்
கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின்
மேற்பா லொருவ னவன்கட் படுமே"

"எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு"

"கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர்"

"உடையார்முன் னில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர்"

"கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி யொருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை"

என்பவற்றால், கல்வியின்பெருமை குன்றின்கண்ணிட்டதீபம்போலும் பிரகாசியாநின்றது. அத்துணைக்கல்வியை ஓர்தற்குக்

கற்றுங் கறிந்தடங்கித் தீதொரீஇ நன்றாற்றிப்
பெற்றது கொண்டு மனந்திருத்திப்
பற்றுவதே பற்றிப் பணியறநின் றொன்றுணர்ந்து
நிற்பார் நீணெறிச் சென்றார்

"மறவுரையுங் காமத் துரையு மயங்கப்
பிறவுரையு மல்கிய ஞானத்—தறவுரை
கேட்குந் திருவுடை யாரே பிறவியை
மீட்குந் திருவுடை யார்"

என்கையாலே பல பெரும்பொருள்களைக் கேட்டல்வேண்டும். செல்வமுடைக்கும்படையாய தன்னைவியந்துதருக்கல், தாழ்வின்றிக் கொன்னேவெகுளிபெருக்கல் முன்னிய பல்பொருள்வெஃகுஞ்சிறுமை யென்ற முக்குற்றத்தினையும் புறத்தேநீத்து, நெஞ்சத்து யாம்நல்லம் என்னும் நடுவுநிலைமையாற்கொண்ட கல்வியழகைமேற்கொண்டு, அறிவினுன்மாட்சியொன்றில்லாவொருவன் பிறிதினுன்மாண்டதில்லையாக வின் அறிவுடையனுதல்வேண்டும். இன்சொல்லே விளைநிலமாக ஈதலே வித்தாக வன்சொற்களைகட்டு வாய்மையெருவட்டி அன்புநீர்பாய்ச்சி அறக்கதிரீனவோர் பைங்கூழ்சிறுகாலைச்செய்து,

மொய்சிதைக்கு மொற்றுமை யின்மை யொருவனைப்
பொய்சிதைக்கும் பொன்போலு மேனியைப்—பெய்த
கலஞ்சிதைக்கும் பாலின் சுவையைக் குலஞ்சிதைக்கும்
கூடார்கட் கூடி விடின்

ஆகலான், சிற்றினஞ்சேராது பெரியாரைத்துணைக்கொண்டு,

மழையின்றி மாநிலத்தார்க் கில்லை மழையும்
தவமிலா ரில்வழி யில்லை தவமும்
அரசிலா ரில்வழி யில்லை யரசனும்
இல்வாழ்வா ரில்வழி யில்

என்றபாடலால் இவ்வுலகும் அதனிடைநிறுவியகோனும் குடியும் நால்வகைப் பெரும்பேற்றையடைவான் செய்யத்தக்க கருமங்கட்கு கண்ணுள் ஒளிபோன்ற மழையின்வளங்குன்றுவாறு ஸத்காரியங்களை யியற்றி, நாற்பொருட்பயனுணர்ந்து பஞ்சேந்திரியநிக்கிரகம்செய்தார் தம் குழுவிடைப் பயபக்தியும் கற்றுத்தெளிந்தார்தம் அவையின்கண்

விசுவாசமும் நெறிவழாத அந்தணர்குழாத்தில் அமைதியும் அரசன், உபாத்தியாயன், தந்தை, தாய் இன்னோரன்னபெரியாரிடம் மரியாதையும் வாய்ந்து விளங்குதல் ஒவ்வொருவருடைய பெருங்கடமையாம் என்க. இதுவரை கூறியவற்றை அவன் தன்இளமையிலே அநுமானத்தாற் காண்கின்றானாதலின், உரம்பெற்ற காளைப்பருவம்வாய்த்தபின்னர் அவனிருக்குமுறையை யொருவாறுகூறுதும்.

எளிதென விகழா தரிதென வரையாது
நுமக்குநீர் நல்குதி ராயின் மனத்திடை
நினைப்பினும் பிறக்கு மொழியினும் வளரும்
தொழிற்படிற் சினைவிடூஉப் பயக்கும் உணர்த்தின்
இவணும் உம்பரும் துணையே யதனாற்
றுறைதொறுந் துறைதொறு நோக்கி
அறமே நிறுத்துமி னறிந்திசி னோரே.

என்பவாகலின் இகபரமிரண்டிற்கும் செல்வத்தையும் போகத்தையும் அதன்பின் வீட்டையும் ஈனுதலான் அறத்தை என்றும் திரிகரணந் தம்மாலும் திருந்திச்செய்தற்பொருட்டு வரவிற்குத்தகுந்த செலவுசெய்பவளாய்த் தன்நாயகனைப் பகைவர்முன்வெறுக்காதுபணியும் ஒழுக்கத்தினளாய்க் கற்புவாய்ந்தாளொருத்தியுடன் இல்வாழ்க்கையென்னும் அரும்பெரும் சகடத்தை யாற்றுதல்வேண்டும். என்னை?

“மருவிய கற்பின் மனையாளுந் தானும்
இருவராய்க் கொண்டுய்ப்பி னல்லால்—ஒருவரால்
இல்வாழ்க்கை யென்னும் இயல்புடைய வான்சகடம்
செல்லாது தெற்றித்து நின்று”

என்பவாகலின். அங்ஙனம் அறம்செய்யும் பல்பெரும்காரியத்துள்ளும் அன்னதானமே தலைசிறந்ததென அறிஞர் அவாவி நிறுவியஉண்மையெனக்கொள்க. யார்மாட்டும் நில்லாது சகடக்கால்போலவரும் செல்வத்தினைப் பின்னுவதென்றுபிடித்திராது கற்றோர்க்கும் ஏழை எளியர் கூன் குருடுவாய்ந்தவர்க்கும் இடனறிந்துதவிப்பல்லாரோடுண்டு தன்னைச்சேர்ந்தார்க்கின்சொல்லானும் நன்பொருளானும்நயப்பித்துத் தகைசான்ற நன்மக்களைப்பெறுதலினும் தனித்தோரின்பம் இல்வாழ்க்கையுள் வேறெவ்விதத்தால்வாய்க்கும். புத் எனும் நரகத்தினின்றும் பெற்

ரூரைக்கரையேற்றுதற்குப் புத்திரரே ஏற்றவராகலின் அத்தகையோ ரைத் தக்கவாறு கல்வியிற்பயிற்சிசெய்யாதாரினும் பெரும் மடமை வாய்ந்தா ரிவ்வுலகிடை எவர்கொல்? அந்தோ; அவரது அஞ்ஞானம் நிறையிருளினும் கொடியதென்க. ஆங்கிலம்போன்ற இராஜபாஷைக ளைக்கற்றுத் தெளிதலினுக்கம் இருவிகற்பத்தானுயது. மேனாட்டுப் பெரும்புலவர் தத்தம் அறிவுமுதிர்ச்சியான்வெளியிடும் அருமருந்தன்ன கழிபெருநோக்கங்களை நந்தம்புலவர்பெருமான்றன் குசாக்கிரமதி நுட் பத்துடன் ஒத்துநோக்குதற்கும் நடுவுநிலையில் நம்மெல்லோரையும் தனிப்பெருங்குடைக்கீழ்க்காக்கும் ஆங்கில கவர்மெண்டாரின் பரஸ்பர வியவகாரங்களை நுனித்தற்கு மியங்குதற்பொருட்டும் யாம் ஆங்கிலங் கற்கின்றுமேயன்றி நமது நடையுடைபாவனைகளையும் மதசித்தாந்தங் களையும் கழற்றியெறிவதற்கன்று. நன்மக்களே! நீர் ஆங்கிலங்கற்பதெல் லாம் நம் அருமை இந்தியாவின்பொருட்டேயென்று மனத்துட்பதிக்க. நும்மால் எம்மட்டுதவி நந்தாய்நாட்டிற் குதவவியலுமோ அதனை விருப் புடன்செய்க. மதுவையுண்டுகளிக்கும் தேனீயைப்போன்று ஆங்கில கவர்மெண்டாரின்தலைவனுயமன்னனுக்கு என்றுமிடையறாத அரச பக்தியுடன் விளங்குதல் நமது உடன்பிறந்தகடமையாமென்க.

> "அரசபத் தியிற்றிளைத்தோ னறிஞனு மவனே ஞாலம்
> பரசிடு மவனையேற்கும் பகைஞர்கள் நடுங்காநிற்பர்
> சிரமுடன் ஏற்றமென்னத் திகழுவன் ஞாயிறேபோல்
> கரவகல் வேந்தனுள்ளங் கலந்தினி திவர்வன்மாதோ"

என்பது மறக்கற்பாலதேயோ. அரசனே மஹாபுருஷன், மஹாதீரன், தோன்றல், மஹாமேரு, மஹாதியாகி. கடவுளதுபிரதிநிதியெனநியமிக் கப்பட்டமையின், அவனைப் பகைக்கலாகாதென வெள்ளிடைவிலங்க லாக்கும்.

இனித் தேசாபிமானம் மதாபிமானத்தைக்குறித்துச் சிறிதுசொல்லி இவ்வியாசத்தை முடிப்பாம். எந்தத்தேசத்தார்தம் கல்விமுறையில் மதப்பயிற்சியில்லையோ அத்தேசத்தாருக்குள்ளே சிரேஷ்டமென்று அறியத்தக்கநூல்கள் இல்லையெனச்சாதிக்க இடம்தரும். தரையிற் புதைந்து மண்ணொடுமண்ணுய்க்கலந்துகிடக்கும் ஒருரத்தினம்போன்ற நமதுஹிந்துமதத்தினின்றே வேதங்களும் உபநிஷத்துக்களும் பிறந்தன.

புராணங்கள் அவைகளின்வன்மையால் எழுதப்பெற்றன. இராமாயணம் மாபாரதம் என்ற பெருங்காவியங்கள் அழியாச்சிறப்புடனமைந்திருப்பது ஹிந்துமதத்தின்மணங்கொண்டென்க. இனி அறுவகைமதவேறுபாடுகளும் யோகசாஸ்திரங்களும் வைத்தியநூல்களும் இலக்கணம் வானசாஸ்திரம் முதலியனவும் உற்பவங்கொண்டன. நம்மருமை ஹிந்துமதத்தினின்றேயாம். தற்போது மேனாட்டாருள் தலைசிறந்தாரெனக்கூறும் பிரிவினரும் நம்நூல்களில் மிகவும் ஆழ்ந்த அருமருந்தன்னகருத்துக்களையும் நடைப்போக்கின் சிறப்பியல்புகளையும் கண்டு வெருண் டதிசயித்து நங்கிரந்தங்களையும் பொன்னேபோற்போற்றி நாளும் கற்றுவருகின்றனர். இத்தகையகிரந்தங்கள் இந்தியா எனுமழகிய தோட்டத்தில் முளைத்துவளர்ந்த மதவிருக்ஷத்தின்கண் அரும்பிப்பூத்த நறுமணப்பூக்களேயன்றி வேறன்று. பின்னர் மதாபிமானம் மறைந்துநிற்றலும் பாஷாதத்துவஞானிகள் தலைக்கிளம்பி வியாக்கியானங்களையும் எண்ணரிய இலக்கணமுறைகளையும் வகுத்தனர். அங்ஙனம்வகுத்த பலபாஷைகளுள்ளும் மால்வரைபுரையும்மாடக்கூடல் ஆலவாயிற்பால்புரைபசுங்கதிர்க் குழவித்திங்களைக் குறுங்கண்ணியாக்கொள் அழலவிர்சோதி அருமறைக்கடவுளின் ஆணையில் தனித்தியங்கியதமிழே உயரியது. அதனுள்காணுறும் நீதிநூல்களைப்போலும் இவ்வுலகிலும் எப்பாஷையிலும் இல்லையென மொழியலாம். நாலடி நான்மணி நானூற்ப தைந்திணை முப்பால் கடுகம் கோவை பழமொழி மாமூலம் ஏலாதியுடன் ஐம்பெருங்காப்பியங்களாகிய சிலப்பதிகாரம் சிந்தாமணி மணிமேகலை வளையாபதி குண்டலகேசிபோன்றநூல்களும் சங்கம் நிறுவியநூல்களுள் பெரிதும்போற்றத்தக்க அகநானூறு புறநானூறு பத்துப்பாட்டு நற்றிணை குறுந்தொகைகளும் தொல்காப்பியம் பேரகத்தியம் சிற்றகத்தியம் நன்னூல் தொன்னூல் இலக்கணக்கொத்து முதலிய இலக்கணங்களும் அவைகளுள்ளும் வரம்பிலறிவனேதன்மைப்படவரைந்த இறையனாரகப்பொருளும் மூவர்தேவாரம் மணிவாசகர்தம் திருக்கோவையார் திருவாசகமும் அகத்தியர் வைத்தியநூல்களும் பதி

ணெண்வகைப்புராணங்களும் நிகண்டுபோன்றதொகுதிகளும் எம்மதத்தில் எப்பாஷையில் உண்டு என்பதை எவரேனும் கைவிரல்விட்டு எண்ணக்கூடுமேயோ. அங்ஙனமிருக்குங்காலத்து அத்தகைய நூல்களைச் சிறிதேனும் கல்லாது தன் மாதா வயிறெறிய மகேசுவரபூஜைசெய்வான்போல பிறபாஷைகளிலேயே மனம்வெதும்பிவாழ்தல் எத்தகை இழிவுபடத்தக்கதென்பது சொல்லாமலே அறியக்கிடப்பதன்றோ. ஆதலின் நன்மக்களே மதாபிமானமுற்று இனிதுவிளங்குக. பாஷாபிமானத்தை நும் மனத்தினின்றும் நீக்காதுகற்க. தமிழ் அகத்தியன்பயந்த செஞ்சொல் ஆரணங்கைநீர் எஞ்ஞான்றும்போற்றுக. இந்நிலக்கணத்தில் இசைவாய்ந்தபண்டிதர்களிடம் ஞானநூல்களைக்கற்க.

"பரிவும் இடுக்கணும் பாங்குற நீங்குமின்
தெய்வம் தெளிமின் தெளிந்தோர்ப் பேணுமின்
பொய்யுரை யஞ்சுமின் புறஞ்சொற் போற்றுமின்
ஊனூண் டுறமின் உயிர்க்கொலை நீங்குமின்
தானஞ் செய்மின் தவம்பல தாங்குமின்
செய்ந்நன்றி கொல்லன்மின் தீநட் பிகழ்மின்
பொய்க்கரி போகன்மின் பொருண்மொழி நீங்கன்மின்
அறவோ ரவைக்கள மகலா தணுகுமின்
பிறவோ ரவைக்களம் பிழைத்துப் பெயர்மின்
பிறன்மனை யஞ்சுமின் பிழையுயி ரோம்புமின்
அறமனை காமின் அல்லவை கடிமின்
கள்ளும் களவும் காமமும் பொய்யும்
வெள்ளைக் கோட்டியும் விரகினி னொழுகுமின்
இளமையும் செல்வமும் யாக்கையும் நிலையா
வுளநாள் வரையாது ஒல்லுவ தொழியாது
செல்லுந் தேஎத்துக் குறுதுணை தேடுமின்
மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வீ ரீங்கென."

உ

கடவுள்துணை.

வறுமையிற்செம்மை.

இது, 'தரித்திரகாலத்திலும் ஒழுக்கமும் நாணமுங்கெடாதிருத்தல்' எனப் பொருள்பெறும். இதனைவிளக்குவான் இத்தலையங்கத்தின் கருத்திற்குப்பொருந்த நடத்திக்காட்டியவரும், நமது பண்டைப்புலவர் பெருந்தகையாளர்களுள் ஒருவருமாகிய பெருஞ்சித்திரனார் என்பவருடைய செய்கைகளை ஈண்டு எனக்கு எட்டியவளவு தொகுத்துக்கூறுகிறேன்.

நிற்க, இவருடைய செய்கைகளைப்பற்றிக்கூறுமுன் இவர் இன்னார் என்பதைப்பற்றிக்கூறுதல் பொருத்தமானதே. இப்புலவர்பெருமானோ நமது சங்கமருவிய செந்தமிழ்நூல்களுள் ஒன்றாகியதும் எட்டுத்தொகையினுள் எட்டாவதாயதுமான புறநானூற்றிற்கண்டபுலவர் பெருந்தகையார் பலருள் ஒருவர். இவர், பிறிதொருவருடையபுகழும் இடையே புகுதாவண்ணம் வேண்டியார்வேண்டியாங்கீத்ததால் எங்குந் தன்புகழையேபரப்பிய கொடைவள்ளலும் முதிரமலைக்குத் தலைவனுமான குமணனைப்பாடிப் பரிசில்பெற்றவர். அன்றியும், இறந்த வெளிமான் என்னும் வள்ளலைப்பற்றிப்பாடிய கையறுநிலைச்செய்யுளால் இவர் அவனாலும் ஆதரிக்கப்பெற்றுள்ளார் என்று ஊகிக்கப்படுகிறார்.

இவரதுபெயரை நோக்கையிற் சித்திரக்காரன் தான் எடுத்துக்கொண்டபொருளைப்பற்றிய முழுவிவரமும் அதனைக்காண்பார்க்கு எளிதிற்புலனாம்வண்ணம் எவ்விதம் ஒன்றனைச் சித்தரிக்கின்றானோ, அவ்விதமே இப்புலவர்பெருமானுந் தாங்கொண்டகருத்துமுழுமையுங் கற்போர்க்குங் கேட்போர்க்கும் எளிதிற்புலனாம்வண்ணந் தம்பாட்டுக்களைச் சீரியநடையிற் சித்திரிக்கின்றாராதலின் இவர் பெருஞ்சித்திரனார் என அக்காலத்தவராலே புனைந்தழைக்கப்பெற்றனர்போலும் என எண்ண இடமுண்டாகின்றது. இஃதெம்மட்டிற்பொருந்துமோ?

இனி ஈண்டுக்கூறப்பெறவேண்டுவது இப்பெருந்தகையாளருடைய செய்கைகளேயாயினும் நமது தலையங்கத்திற்குப்பொருந்த முதற்கண் இவரது வறுமைக்கொடுமையைப்பற்றிக்கூறுதல் அவசியமானது.

இவர் மிக்கவறுமையுற்றவர். இவர் குமணனைப்பார்த்துக் கூறு கையிற் றமது மிடித்துன்பத்தை அவனுக்குத்தெரிவிக்கஎண்ணித் தம் மனைவியின் நிலைமையைக்கூறுபவர்போல் குமண! எனதுமனைவி வறுமையினாலே தனக்குள்ள இயற்கைநிறம்மாறி வேறுபட்டமேனியையுடையள்; அவள் தனக்குற்ற வறுமைத்துன்பத்தை நினைக்குந்தோறும் அந்நினைவு தன்னைவருத்த வருந்திக்கொண்டிருப்பவள். தன்பிள்ளைகள் பாலற்ற தன்னுடையமுலைகளைச் சுவைத்தல்கண்டு வருந்துபவள். உணவிற்குத்தக்க அரிசிமுதலாய வேறுஒன்றும் இல்லாததனாலே குப்பையிலேமுளைத்ததும் அடிக்கடி கொய்யப்படுவதனால் முதிராததுமான இளையதளிரைப்பறித்துக்கொணர்ந்து உப்பின்றித் தண்ணீரிலிட்டுக் காய்ச்சி அதனைஉண்பவள். அழுக்கோடுகூடிய உடையினையுடையவள்' என்ற பொருளமைந்த,—

... ...

பசந்த மேனியொடு படரட வருந்தி
மருங்கிற் கொண்ட பல்குறு மாக்கள்
பிசைந்துதின வாடிய முலையள் பெரிதழிந்து
குப்பைக் கீரை கொய்கண் ணகைத்த
முற்றா விளந்தளிர் கொய்துகொண் டுப்பின்று
நீருலை யாக வேற்றி மோரின்
றவிழ்ப்பத மறந்து பாசடகு மிசைந்து
மாசொடு குறைந்த வுடுக்கைய ளறம்பழியாத்
துவ்வா ளாகிய வென்வெய் யோள்;—

... ...

என்ற புறநானூற்றின் கருகூ-வது செய்யுளின் அடிகளால் இவர் தமது வறுமையைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

அன்றியும், 'பால்பெறாத தனதுசிறுவன் கூழையுஞ்சோற்றையும் விரும்பி விரைவாகச்சென்று உள்ளே ஒன்றுமில்லாது வரிசைவரிசையாக அடுக்கிவைத்திருக்கும் வெற்றுச்சட்டிகளைத் திறந்து திறந்து பார்த்து ஆங்கு உணவிற்கான ஒன்றனையுங்காணாது அழுகின்றவனைக் கண்ட எனதுமனைவி புலிவருகிறது என்றுசொல்லிப் பயமுறுத்தியும், அம்புலியைக்காட்டி மகிழ்வித்தும் அவனைச் சமாதானஞ்செய்யமுடியாதவளாய் வருந்திக்கொண்டிருக்கின்றாள்' என்றபொருளமைந்த,—

... ...
புல்லுளைக் குடுமிப் புதல்வன் பன்மாண்
பாலில் வறுமுலை சுவைத்தனன் பெறுஅன்
கூழுஞ் சோறுங் கடைஇ யூழி
னுள்ளில் வறுங்கலந் திறந்தழக் கண்டு
மறப்புலி யுரைத்து மதியங் காட்டியு
நொந்தனள்;.........................
... ...

என்ற கசு௦-வது செய்யுளின் அடிகளாலுந் தமது வறுமைத்துன்பத்தைக் குறிப்பிடுகிருர்.

இவற்றால் இப்புலவர்பெருந்தகையாரது வருமைத்துன்பம் ஒருவாற்றான் விளங்கும்.

இனி, இவருடைய செய்கைகளைக்கூறி என்கருத்தை ஒருவாறு முடிக்கிறேன்.

இவர் ஒருகாலத்தே தமதுவறுமையைப் போக்கிக்கொள்வான் அதியமான் நெடுமானஞ்சியைப்பாடிப் பரிசில்வேண்டினர். அவன் இவருக்கு எதிரேவந்து இவரோடு அளவளாவாது பரிசிலைமாத்திரங் கொடுத்தனுப்பினன். ஆனால் இப்புலவர்பெருந்தகையாரோ அப் பரிசிலைப் பெரிதாகவெண்ணுது 'இவ்வரசன் எம்மை அழைத்து நேரிற் பார்க்கவில்லை. பரிசிலைமாத்திரந்தந்தனன். நாம் இலாபம் ஒன்றனையே பெரியதாக எண்ணினேமல்லம். இவன் நம்மைஅழைத்து நமது கல்வி முதலாயவற்றையறிந்து இதனினுஞ்சிறியதொரு பரிசிலைத்தந்தானுயினும் நாம் அதனைப் பெரியதாக ஏற்றுக்கொள்வோம். ஆதலின், நம்மையறியாதுகொடுத்த பரிசிலை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளோம்' என்ற பொருளமைந்த,—

குன்று மலையும் பலபின் ஞெழிய
வந்தனென் பரிசில் கொண்டனென் செலற்கென
நின்ற வென்னயந் தருளி யீதுகொண்
டீங்கனஞ் செல்க தானென வென்னை
யாங்கறிந் தனனோ தாங்கருங் காவலன்
காணு தீத்த விப்பொருட் கியானோர்
வாணிகப் பரிசில னல்லேன் பேணித்
தினையனைத் தாயினு மினிதவர்
துணையள வறிந்து நல்கினர் விடினே;

என்ற உ௦அ-வது செய்யுளால் அப்பரிசிலை மறுத்துவிட்டனர்.

மேலும், இவர் பிறிதொருகாலத்தே வெளிமானூர் வெளிமான் என்னும் வள்ளலைப்பாடிப் பரிசில்வேண்டிச்சென்றனர். அச்சமயம் அவன் இறக்குந்தருவாயிலிருந்தான். ஆயினும், அவன் இப்பெருந் தகையாளரது வரவை அறிந்து தனது தம்பியாகிய இளவெளிமானை விளித்துப் புலவர்பெருமானுக்குப் பரிசில்கொடுத்தனுப்பும்படி சொன்னான். ஆனால் அந்த இளவெளிமானோ நமது புலவர்பெருந்தகையாரது பெருமைக்குத்தக்கவாறு கொடாது சிறிது கொடுத்தனன். இந்நிலையில் இப்புலவர் அப்பரிசிலைப்பெறாது அவனைப்பார்த்து 'நீ, எம்மை அவமதித்துச் சிறிதுகொடுத்தமையின் யாம் இதனை ஏற்றுக்கோள்ளோம். அன்றியும் புலி, தன் உணவிற்குப்போதியதென்றுபார்த்து வீழ்த்திய யானையாகிய உணவு கைதவறின் அதற்காகத் தனக்குப்பற்றாத எலியைப்பார்த்து உண்ணுமா? நின் தமையனாகிய வெளிமானுமை வந்து தமதுவறுமையைப்போக்க எண்ணும் பரிசின்மாக்களது ஆசைக்குச் சோற்றுப்பானையிலேதோன்றிய நெருப்பைப்போன்ற உன்னாலே தாப்பெற்றபரிசிலை யாம் ஏற்றுக்கொள்ளோம்' என்று கூறியதுடன் மீட்டும் அவனைப்பார்த்து 'எமக்குத்தகுந்ததும் இதனில் உயர்ந்ததுமாகிய பரிசிலைப்பெற்றுவருகிறேம்; காண்பாயாக' என்றுங்கூறி அங்கிருந்தும் புறப்பட்டுக் குமணனையடைந்து அவனைப்பாடிப் பரிசில் வேண்டினர். அவன் இவரது எண்ணப்படியே வேண்டியபரிசிலோடு யானையையுந்தந்தான். அவற்றைப்பெற்ற இப்பெருந்தகையார் முன்னர்த்தாங்கூறியவற்றைமுற்றுவிக்கவேண்டி வெளிமானூருக்குவந்தார். அவ்வூர்க்காவன்மரத்திலே தமக்குப்பரிசிலாகக்கிடைத்த யானையைக் கட்டினார். பின்னர் இளவெளிமானை அழைத்து அவனுக்குத் தாம் பரிசில்பெற்றுவந்ததைக்காட்டித் தம் மூருக்குச்சென்றார். இங்கு,

"இரவலர் புரவலை நீயு மல்லை
புரவல ரிரவலர்க் கில்லையு மல்ல
ரிரவல ருண்மையுங் காணினி யிரவலர்க்
கீவோ ருண்மையுங் காணினி நின்னூர்க்
கடிமரம் வருந்தத் தந்தியாம் பிணித்த
நெடுநல் யானையெம் பரிசில்
கடுமான் றோன்றல் செல்வல் யானே"

என்ற (புறம்—கசுஉ-வது) பாட்டுக் கவனிக்கத்தக்கது.

இம்மட்டோ இப்பெருந்தகையாளரதுசெய்கை: கேளுங்கள்: இன்னுங்கூறுவல்.

இவ்வாறு வருந்திப் பரிசில்பெறும் இவர் தாங்குமணனுற்பெற்ற அப்பரிசில்களைத் தம்மனையாளுக்குக்காட்டி அவளைப்பார்த்து 'மனைக்குரியவளே! நீ இவற்றை உன்னைக் காதலித்தவர்களுக்கும், உன்னாற் காதலிக்கப்பட்டவர்களுக்கும், உன் சுற்றத்தார்களுக்கும், உனக்கு முன்னேகொடுத்துதவியவர்களுக்கும் வேண்டியவளவுகொடுத்துதவுவதோடு இவர்களையல்லாத வேறு எவராயிருப்பினுஞ்சரி அவரை இன்னாரென்றும் இன்னதன்மையரென்றுங்கருதாது என்னைக் கேட்கவேண்டுமென்று மெண்ணாது உன் இஷ்டப்படி அவர்கட்கும் வேண்டியதைக் கொடுத்துதவுவாயாக' என்று,

> "நின்னயந் துறைநர்க்கு நீநயந் துறைநர்க்கு
> மன்மாண் கற்பினின் கிளைமுத லோர்க்குங்
> கடும்பின் கடும்பசி தீர யாழநின்
> னெடுங்குறி யெதிர்ப்பை நல்கி யோர்க்கு
> மின்னோர்க் கென்னா தென்னொடுஞ் சூழாது
> வல்லாங்கு வாழ்து மென்னாது நீயு
> மெல்லார்க்குங் கொடுமதி மனைகிழ வோயே"

என்ற புறப்பாட்டால் (௧௬௩) இவர் தமது மனநிலையை நமக்கு நன்கு விளக்குகிறார்.

பாருங்கள்! இப்பெருந்தகையாரது மனோநிலையையும் உத்தம குணங்களையும் இவ்வாறிருத்தல்லவோ வறுமையிற் செம்மையாகும்?

இத்துணையுங்கூறியவாற்றால் வறுமையிற் செம்மையென்றால் என்ன என்பதும், பெருஞ்சித்திரனாரின் வறுமைத்துன்பமும், அவர் அக்காலத்தும் ஒழுக்கம் நாண முதலாயவற்றைக் கைவிடாதிருந்ததும் ஒருவாறுபுலனும். சுபம்.

உ௵. சா. வேங்கடராமன்,

தண்டமிழ்த்தொண்டன்.

ஸ்ரீ:

பெண் கல்வி.*

அவைத் தலைவரவர்களே!

மகாராஜா அவர்களே!

மற்றுமுள்ள பெரியோர்களே!

அறிவுததும்பும் பண்டிதர்கள்கூடியிருக்கும் இந்தச்சபையிலே சிறுமியாகிய நான் நிற்கப்பெற்றது என் பாக்கியமே. இவ்வாண்டு நிறைவுவிழாக்கருதி நேற்றும் நேற்றுமுன்தினமும்வந்து இங்குநடந்தனவெல்லாம் கண்ணுற்றுங் கேட்டும் மிக மகிழ்ச்சியடைந்தேன். நான் இங்குநிற்க அநுமதிகொடுத்த உங்கள்பெருமைக்குணத்தை நான் நன்றாய் அறிகின்றேன். இப்பொழுது நான் பெண்களுடைய பிரதிநிதியாகநின்று எங்கள்குறைகளை மன்றாடிச் சொல்ல வந்திருக்கின்றேன். வேறு ஒன்றும் இல்லை. இத்தமிழ்ச்சங்கத்தாரால் முதனாட் கொடுக்கப்பெற்ற அறிக்கைப்பத்திரத்திலும் பிறவற்றினும் சரஸ்வதியின் படம் அச்சடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் வகுப்பினராய இச்சரஸ்வதியை நீங்கள் தலைமேல்வைத்திருப்ப, நீங்கள் எங்களை அவ்வாறு வைக்கவேண்டாவோ! எங்கட்குக் கல்விகொடுக்கின் நாங்கள் உங்களைப்போன்று அறிவுடையோர் ஆகோமோ! இச்சங்கப்பத்திரத்தில், பெண்பாலார்க்குத் தனியிடமுண்டு என்று குறிக்கப்படவில்லையே! 'அந்தோ ஈதென்னகொடுமை' நாங்கள் இம்மன்றத்தில் வருதல்கூடாது என்று நீங்கள் எண்ணுவீராகில் நானும் இப்பொழுதே இம்மேடையினின்று இறங்கிவிடுகின்றேன்! அறிவாளர்களாய உங்களில் எவரைக் கேட்டாலும் பெண்கல்வி அவசியம் என்றே சொல்வீர்கள்! மற்றும் அதைச் சொல்லில்மாத்திரம்வைக்காது செயலினும் காட்டவேண்டாவோ! இங்குக் குழுமிய எல்லார்க்கும் மனைவி, தமக்கை, தங்கை, அன்னை இன்னோரன்ன பெண் சுற்றத்தார் இருக்கின்றாரல்லவா! அந்தப்பெண்மணிகளை நீங்கள் ஏன் உடன்கூட்டிக்கொண்டுவரக்கூடாதோ! இதை நன்றாய் ஆலோசியுங்கள். நீங்கள் அநுபவிக்கும் இந்தக்கல்வியின்பத்தை

---

* இது மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் பதினைந்தாம் வருஷோத்ஸவத்தில், பாலைக்காட்டு மகா-ள-ள-ஸ்ரீ பி. ஐ. சின்னச்சாமிபிள்ளையவர்கள் அக்கிராசனத்தின்கீழ் நடைபெற்றசபையில் ரா. சுப்புத்தாய் அம்மாளால், படிக்கப்பட்டது.

நீங்கள் அபிமானிக்கின்ற உங்களுடைய பெண்மக்கள் அனுபவிக்கலாகாதோ! " யான்பெற்ற இன்பம் பெறுகஇவ் வையகம் " எனப் பெரியோர் கூறியுள்ளனரே. உங்களுடையவாழ்விலும் தாழ்விலும் பங்குவைக்கின்ற எங்கட்கு நீங்கள் இப்பொழுது அனுபவிக்கின்ற ஆநந்தத்திற் பங்குவேண்டியதில்லையோ. நீங்கள் தருமசீலர்களன்றோ உங்களுடையபெண்மக்களை நாடகம் முதலிய விளையாட்டுக்கூட்டத்திற்குச் சிலர் கூட்டிப்போவதை நாங்கள் கேட்டிருக்கின்றோமே. நாங்கள் உங்களுடைய கருணைக்குப்பாத்திரர்களல்லவோ! இத்தகைய பட்டிமண்டபம் ஏறி எங்கள்குறைகளை உங்கள்முன்னர் விண்ணப்பிக்கநேரிடுகின்றதே! நீங்கள் எங்களைக் கைவிட்டீர்களானால் எங்கட்கு உங்களைவிடவேறுகதியுண்டோ. கல்வியுடைமை பொருளுடைமை என்றிரண்டுசெல்வமும் செல்வமெனக்கண்டாமன்றே. இவ்விருசெல்வமும் பெண்மக்கட்கு உரியவைகள் அல்ல ஆகின்றனவே. சட்டவாயிலாகப் பெண்மக்கட்குப் பொருட்செல்வம் இல்லையென்று சட்டம் விதித்துக் கொண்ட ஆண்மக்களே! பெண்மக்கட்குக் கல்வியும் ஆகாதென்றுவிதிப்பது நியாயமென்றுநினைக்கிறீர்களா! இரண்டுசெல்வங்களுள் ஒன்றேனும் எங்கட்கு இல்லையானால் எங்கள்கதி யாதாகும். சற்று அமர்ந்து எங்கள்மீது தங்களுடைய கருணைக்கண்களை நோக்குங்கள்.

சங்க இலக்கியங்களிலே வெள்ளிவீதியார் காமக்கண்ணிமுதலிய பெண்மக்கள் கல்விகற்று இனியசுவைத்தாயபாக்களைப்பாடியிருக்கின்றாரென்றும், அவர்கள் அக்கல்வியின்பயனாக நல்லொழுக்கத்தினின்று நல்வாழ்வுவாழ்ந்திருக்கின்றார்களென்றும் என்னாசிரியர்வாயிலாகவும், என் கணவனார்வாயிலாகவும், மற்று, சிறப்பாக, நேற்றும் தம் வாய்மொழியான் நம் பண்டைத்தமிழ்மக்களது ஏற்றத்தைத் தெரிவித்து நமக்கு அறிவுகொளுத்திய சிறப்புறு சேதுநாட்டின் அரசரால் ஆதரிக்கப்பெற்றுத்திகழும் நல்லிசைப்புலவராய மகா-ள-ள-ஸ்ரீ ரா. ராகவையங்காரவர்கள்விடுத்த செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையில் நல்லிசைப்புலமைமெல்லியலார் என்னும் விஷயவாயிலாகவும் நன்கு அறிந்துள்ளேன். அவர்களாற் பாடப்பெற்ற பாக்களைப்படித்து உணர்வுவரப்பெற்றும் எங்களை இப்பொழுதையநிலையில் வைத்திருப்பதேன். அறிவுடையோரே ! கேண்மின்.

காதலனும்; காதலியும், 'ஓராவிற்கு இருகோடு' முளைத்தாற்போல அன்பாற்பிணைக்கப்பட்டுவாழ்ந்தார்கள் என்று இறையனாரகப்பொருளிலிருப்பதை என் கணவனார்வாசிக்கக்கேட்டுள்ளேன். மற்றும் நம் தமிழ்மக்கள் வீரத்தன்மைவாய்ந்தவர்களென்று மகா-ள-ள-ஸ்ரீ மு. ராகவையங்காரவர்கள் தமிழ்ப்புராதன கலைஞன் என்ற இதழில், வீரத்தாய்மார்கள் என்ற தலைப்பெயரிட்டு எழுதிய கட்டுரையால் நன்கு உணர்ந்திருக்கின்றேன்.

இச்சங்கத்திற்கு இம்மூன்றுநாளும்வந்ததில் நீங்கள் எத்துணை எங்கட்குத் துணைபுரிகின்றீர்களென்று நான் அறியலானேன். கல்வி ஆசைகொண்டுள்ள என்னிடத்தினின்றும் அவ்வாசையைக் களைந்துவிடுவீர்களென்று எண்ண இடமுண்டு. உலகத்தார்தூற்றும் பழிமொழிகட்கஞ்சி நம்மைப்போன்றபெண்கள் இச்சங்கத்தில்வந்திருப்பார்கள், நாமும் அவர்களுடன் உட்கார்ந்துகேட்கலாம் என்றுவர இக்கட்டடத்தின் தென்பக்கம் எங்கள்வகுப்பினராய பெண்மணிகள் இருக்கப்பெறாது நாணிழந்து கைம்மைபூண்டமகளிர்போல் வெறுமையாய்ப் பாழாய்க்கிடந்ததைப்பார்க்க என்மனம் பட்டபாடு என்னவாயிருக்குமென்று நீங்களே அறிந்துகொள்ளுங்கள். நான் அடைந்த இப்புழுக்கத்திற்குக் காரணமுண்டு. அது எது என்றால் நான் தன்னந்தனியே இருந்ததேயாம். "நம்மனைவி, தமக்கை, தங்கை, தாய்முதலியோர் சங்கஇலக்கியங்களையும் மற்றுமுள்ள நுண்பொருள்களையும் கற்றிருக்கின்றார்களே. அவர்கள் வரவேண்டிய அவசியமில்லையே" என்று நீங்கள் கருதிக்கொண்டாலும், அறிவிலிகளாகிய என்போலியரை ஊக்குவதற்காகவாவது நீங்கள் உங்கள்பெண்களை அழைத்துவருதல்கூடாதோ. ஆங்கிலக்கல்வியும்பெற்ற நீங்கள் இவ்வாறு பின்வாங்குவீர்களாகில் மற்றவர்கள் முன்மாதிரியாகவருவது எங்ஙனம்! உங்கள் மௌனத்தைப்பற்றி நீடுநினையுங்கள். நினைந்தபின் தெளியுங்கள், தெளிந்தபின் அவ்வாறு ஒழுகுங்கள்; நிற்க.

இம்மதுரையிலேயே 'இந்துமாதர்சங்கம்' என ஒரு, பெண்கள் சங்கம் உண்டென்று அறிகின்றேன். இங்குக்கூடியிருக்கும் பெரியோர்களிற் சிலரது மனைவியராவது பெண்களாவது அச்சங்கத்தின் அங்கத்தினராயிருப்பார்களென்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் செய்வனஇன்ன

என்று நீங்கள் அறிவீர்களா? நம் பண்டைத்தமிழ்நூல்களை வாசிக்கின்றார்களா, சிறுமியாகியநான், எல்லார்ஏற்றமும் கருதியிருப்பதால், அக்கருத்து முற்றுப்பெற, உண்மையை, உள்ளவாறுகூறவேண்டியதிருப்பதால் முன்கேள்விக்கு இல்லைஎன்றேகூறி அங்கு நடப்பவற்றை நீக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லுகின்றேன். எனதுஅறிவுக்கும் அநுபவத்திற்கும் எட்டியமட்டும் தூத்துக்குடியிலுள்ளபெண்கள்சபை நல்லவேலை செய்கிறதென்று சொல்லுவேன். இவ்வூர், 'பெண்கள்சபை' தடுமாற்ற நிலையிலிருப்பதற்குக் காரணமுண்டு. அஃது என்னையோவெனின், அச்சபை அங்கத்தினருக்குத் தமிழ்மொழியின்மாட்டு ஆர்வமின்மையே.

தமிழ்மொழியைவளர்க்கவந்த இம்மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் சங்கக்கலாசாலையில் ஆண்மக்கள்பயின்றுவருகின்றார்களேயன்றிப் பெண்மக்கள்பயின்றுவருகின்றார்களென்றுசொல்வதற்குஇடமில்லையே! ஆண்மக்கள்செய்த புண்ணியந்தானென்னே? மற்றிப் பெண்மக்கள்செய்த பாவந்தானென்னே? சங்கத்தலைமைபூண்டபெரியோர்களே! தமிழ்மொழிவளர்க்கவந்த தந்தைமார்களே! பாஷையைச்சொல்லும்பொழுதெல்லாம் தாய்ப்பாஷை என்றுசொல்லக் கேட்டேனே. தாய்ப்பாஷைக்கு உரியவர் தாய்மார்களோ? மற் றித்தந்தைமார்களோ? சொல்லுமின். தாய்ப்பாஷையாகிய தமிழ்ப்பாஷையைத் தாய்மார்களாகிய பெண்மக்களைக்கொண்டு வளர்க்கலாகாதோ! உயர்ந்த ஆண்மக்களாகிய உங்களைப் பெற்றுவளர்த்தது தாய்மார்களாகிய நாங்களே என்பது மெய்யானால் உங்களைவளர்க்கும் எங்களிடத்து நீங்கள்பேசும் தாய்மொழியை வளர்க்கும்தகுதி, மிகுதியும் காணமாட்டீர்களோ! குடும்பங்களில் உங்கட்கு வாழ்க்கைத்துணையாகஇருக்கும் எங்களை நீங்கள் நம்பாதிருந்தால், குடும்பம் எவ்வாறு செவ்வனேநடைபெறும்! எங்கள் நிலைமையும் யாதாகுமென்று கூர்ந்து யோசிக்கவேண்டுகின்றேன்.

இந்தச்சந்தர்ப்பத்தில் இவ்வூரிலுள்ள நன்மைபரிபாலனசபையைப் பற்றிச் சிறிதுசொல்ல விழைகின்றேன். மீனாட்சியம்மன்கோவிலில்

தெற்குஆடிவீதியில் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ பாண்டித்துரைச்சாமித்தேவரவர்களால் கட்டுவிக்கப்பட்ட பஜனைமடத்தில் இந்தச்சபை நடைபெறுகின்றது. இந்தச்சபையில் பெண்களின்அபிவிருத்தி மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இச்சபையில், பெண்மக்கட்காக உழைப்பவர்கள், என்னுடைய அபிவிருத்தியைமேற்கொண்ட எனது கணவனாரும், எனது சகோதரர் கண்ணனாரும், மற்று என்னுடையகணவனாருக்கு நேசரும் மதுரை செட்டில்மென்டாபீஸ் தலைமையெழுத்தாளரும் எனக்குத் தமிழறிவை அன்புடன்குழைத்தூட்டிவருபவரும்ஆன மகா-ா-ா-ஸ்ரீ நெல்லை தி. சோ. காந்திமதிநாதப்பிள்ளையவர்களுமேயாவார்கள். பெண்மக்கட்காக இவர்கள் பாடுபட்டுவருவது நாங்கள் என்றும் மறக்கற்பாற்றன்று. இவர்தம்முயற்சி நன்முயற்சியாகுக என்று எல்லாம் வல்ல முழுமுதற்கடவுளை இறைஞ்சுகின்றேன். பெரியோர்களே! தங்கள்சந்நிதானத்திற் சிறுமியாகிய நான் உரைத்தபுன்மொழிகளை நன்மொழிகளாகக்கொண்டு எங்கள் (பெண்பாலர்)மேல் அன்புவைத்து எங்களை முன்னுக்குக்கொண்டுவர முந்துமின். நான் வேறுசொல்ல வேண்டுவது ஒருகாரியமுண்டு. அஃது என்னையெனின், உதவியற்ற இந்துப்பெண்மக்கட்குத் தனிநிலையம் ஒன்று தாபிக்கவேண்டுமென்பதேயாகும். அம்முயற்சி கைகூடுவதற்குப் பெண்மக்களாகிய எங்களால் என்னஇயலும்? அது, இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் செந்தமிழ் நாட்டுச்சேதுபதியெங்கோன் திருவுளம்வைத்தால், செவ்வனேமுடியும். நான் உங்களிடத்துத் தூதுசொல்லவந்த நற்செய்தி இதுவேயாகும் என்று நினைந்துகொள்ளுங்கள்.

அற்றார் அழி பசிதீர்த்தல் அஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள் வைப்புழி.

ரா. சுப்புத்தாய்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் பதினைந்தாம்வருஷோத்ஸவ

மங்கலவாழ்த்து.

ஆசிரியவிருத்தம்.

1. கங்கா நதியைச் சிரம்புனைந்த கருணா கரனு முமையுமவர்
காதற் புதல்வன் ஆறுமுகக் கடவுள் தானும் எழுந்தருளிச்
சிங்கா தனத்தி னிருந்துசெங்கோல் செலுத்தி யினிய தமிழ்மதுரந்
தேக்கி யதனால் இந்நகரைச் சிறந்த மதுரா புரியாக்கி
மங்கா திலங்குந் தமிழ்செழிக்க வளர்க்கு மதனாற் சிறப்புறுதம்
வழியைச் செழியர் மரபாக்கி மகிமை பெறச்செய் ததன்பின்னர்
கொங்காம் நறும்பூம் பொழின்முகவைக் கோமான் பாஸ்கரேந்திரனும்
குரிசில் பெரிய தந்தைதிருக் குமர னாகி யினிதுதித்தே

2. பாண்டித் துரையென் றுயர்செழியர் பட்டம் படைத்த வவன்றானே
வேண்டித் தருமம் பாற்கரவேள் வியன்பே ருதவி யடைந்தினிதே
யீண்டித் திகழ்நான் காஞ்சங்கந் தாபித் தியைந்த தலைமையுந்தான்
பூண்டுஇக் குமரித் தமிழணங்கு பொலிவுற் றோங்கப் புரந்ததன்பின்

3. சீரார் கலைஞர் திருமதியோ தெளிதீந் தமிழின் பொருட்டுறையோ
நீரார் புவிமங் கலந்தானோ நினைந்து புரிந்த பெருந்தவத்தால்
நேரார் பணியப் படிகளிக்க நிறையுஞ் சைவ நெறிதழைக்க
ஏரார் புகழ்ப்பாற் கரசேது பதியி னினிய கண்மணிபோல்

4. மன்னும் முகவா புரிவிளங்க மறையோர் வேள்வி வகையிலங்கக்
கன்ன னெனவே பிதாமுறையுங் கண்டு பலருங் களிப்படையப்
பொன்னின் அருளுங் கலைமகளும் புகழ்மா மகளும் பொருந்தியயற்
கன்னி நறுந்தண் டமிழ்புரக்கக் கருதி யுதித்த நிருபதியாய்

5. தங்கள் கவின்சேர் அரண்மனையுட் டங்கக் கோயில் வீற்றிருக்கும்
மங்கை குமரி யபிராமி வாமி யுமைசந் நிதியிலுயர்
திங்கள் புரட்டா சிநவராத் திரியின் மகிழ்ந்து சிரத்தையுடன்
நங்கள் கழகம் புரப்பதுபோல் நான்காஞ் சங்க மாமிதையும்

6. பொன்னு மளவில் புத்தகமும் பொருந்து மிடமுந் தந்ததனாற்
றன்னை நிகர்ப்பா ரின்மையினாற் றானே யுவமை தனக்காகி
நன்னர் பொருந்து நிரந்தரவக் ராச னதி பதியாகி
மன்னு தமிழ்நாத் திசைபரப்பு மகிமை கருதி யுலகுசொலும்

7. துங்கத் தமிழ்நாட் டரசனெனுஞ் சுகுணன் ராஜ ராஜேசன்
சங்கத் திருக்கை புகழ்ச்சின்ன சாமிக் குரிய தெனத்தேர்ந்து
திங்கட் குழவி திகழ்சடிலச் செழியன் நகரிற் பதினைந்தாஞ்
சங்கச் சமையுற் ஸவகழகந் தன்னிற் றலையா சனத்திருத்தி

8. எல்லா வுலகும் புகழ்தமிழா மின்பாற் கடலி னிலங்குகவி
வல்லார் களைக்கூய் நாற்பொருளாம் மத்து நிறீஇச்சொன் னூற்கயிற்றால்
எல்லார் மதிதோய்த் தரன்நாவால் இழுத்து மதித்திவ் வுலகிலுளோர்க்
கெல்லாஞ் சங்கத் தமுதூட்டும் இராஜ ராஜ னெனுந்திருமால்

வெண்பா.

9. விண்ணிற் புலவர்முன்பால் வேலையமு துண்டதுபோல்
எண்ணிப் புலவருமிவ் வின்றமிழின்—நண்ணமுதுண்
காரணத்தால் நீடு களிப்படைந்து வாழ்வுறுவர்
ஏரணத்தால் எய்தியவா றீண்டு.

10. செய்யநாள் வைகாசி தேதியைந்திற் சங்கத்துத்
துய்யவைமூன் றும்வரு ஷோற்சவத்தை—வையகத்தே
பீரேக் கொண்டாடிப் பேணுமிறை யிங்ஙனமே
நீடூழி வாழ்க நிறைந்து.

சுபம்.

பண்டிட் வி. திருஞானசம்பந்தம்,

இராமநாதபுரம்.

உ

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் பதினைந்தாம்வருஷோத்ஸவ

மங்களவாழ்த்து.

பாலைக்காட் டெம்சுவைப்பைந் தமிழ்ப்'பாண்டித் துரைச்சங்க'ப் பான்மை யாவும்
ஏலக்காட் டிடும்எமது ராஜரா ஜேசன்,இவண் இறைமை யேற்ற
பாலக்காட் டெச்சின்ன ஸாமி,முத லியதமிழ்மெய்ப் பரிவு வாய்ந்தோர்,
சேலைக் காட்டும் விழியார் உமையவள்தன் திருவருளால் செழித்துவாழி.

ம. கோபாலகிருஷ்ணையர்.

உ

இந்தியாவின் அரசியல்.

“செந்தமிழ்” (தொகுதி ௧௪ பகுதி ௫-ல்) ௨௦௦-ஆம்பக்கத்தொடர்ச்சி.

ஹைக்கோர்ட்டும் சட்டஆபீசர்களும்.

தவிரவும் சிவில் கிரிமினல் நியாயஸ்தலங்கள் இரண்டும் ஒருங்கே யமைந்ததும் அந்தந்தமாகாணங்களுள் உயர்ந்த அதிகாரம்பெற்றதுமான ஹைக்கோர்ட்டு ஒன்றுண்டு. இப்போது சென்னை ஹைக்கோர்ட்டில் 12 ஜட்ஜுகள் அமர்ந்து நியாயம்செலுத்திவருகிறார்கள். அவர்களில் இன்னின்னபகுதியிலுள்ளார் சிவில்செர்விஸ் உத்தியோகஸ்தர்களாகவும், பாரிஸ்டர்களாகவும், வக்கீல்களாகவும் இருந்திருக்கவேண்டுமென்று நிபந்தனைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு மாகாணகவர்ன்மெண்டாராலும் அட்வகேட்ஜெனரல்முதலான (Law) ஆபீசர்கள் நியமுகம்பெற்று சட்டசம்பந்தமானவிஷயங்களிற் கவர்ன்மெண்டாரவர்களுக்குப் புத்திசொல்லவும் கவர்ன்மெண்டுக்கேசுகளை நடத்தவும் ஏற்பட்டிருக்கிறார்கள்.

சர்வகலாசாலை.

சென்னைமாகாணத்துக்கும் இதுபோன்ற பெரியமாகாணங்க ளொவ்வொன்றுக்கும் முறையே ஒரு சர்வகலாசாலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவைகளை ஒழுங்குபடுத்தி நடத்தும்பொருட்டு 1904-௵த்து 8-வது ஆக்ட்டு (University Act) என்று ஒருசட்டம் பிறந்தது. அந்த சர்வகலாசாலைக்குத்தலைமையான வித்தியாநாயகராக அந்தந்தமாகாணத்து ராஜ்யாதிகாரியே இருப்பார். ஒரு உபவித்தியாநாயகரும் மாகாண கவர்ன்மெண்டாரவர்களால் நியமுகம்பெறுவதோடுகூட, சர்வகலாசாலையின்காரியங்களைச் சரிவரநடத்துவதற்காக ஒரு ரிஜிஸ்தராரும் (Registrar) நியமுகம்பெறுகிறார். தவிர, இந்தக்கலாசாலையின் முதன்மைவித்தியாபட்டம்பெற்றவர்களால் (Graduates) தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்களும் கவர்ன்மெண்டாரவர்களால் நியமுகம்பெற்றவர்களு மடங்கிய ஒரு வித்தியாலயசபையும், அவர்களுக்குள் நியமுகம்பெற்ற சிலர்களும், Director of Public Instructionம் அடங்கிய ஒரு பிரதிநிதிசபையும் (Syndicate) ஏற்பட்டு இந்தமாகாணத்திற் கல்வி பாதுகாக்கப்பட்டுவருகிறது.

ஜில்லாக்கள்.

முக்கியமாக வருவாய்களை ஒழுங்குபடுத்திச் சரிவரப் பரிபாலனஞ் செய்யும்பொருட்டும், பொதுவாக அரசியலை நடத்தும்பொருட்டும் இந்தியாதேசமானது பலமாகாணங்களாகப்பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு மாகாணமும் பலஜில்லாக்களாகவும் ஒவ்வொருஜில்லாவும் சிலடிவிஷன்களாகவும் ஒவ்வொருடிவிஷனும் சிலதாலூகாக்களாகவும் ஒவ்வொரு தாலூகாவும் பல ரிவினியூடிவிஷன்களாகவும் ஒவ்வொரு ரிவினியூடிவிஷனும் அநேக கிராமங்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிரிட்டிஷ் இந்தியா இப்போது சுமார் 267 ஜில்லாக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொருஜில்லாவும் சுமார் 4430 சதுரமைல் விஸ்தீரணமுள்ளது; 931000 ஜனங்களடங்கியது. ஆனால், சிலஜில்லாக்கள் அதிக விஸ்தீரணமுள்ளதும் நெருக்கமான ஜனத்தொகையுடையதுமாயிருக்கும். சென்னைமாகாணத்தில் விசாகபட்டணம்ஜில்லா 17221 சதுர மைல் விஸ்தீரணமுள்ளதாயிருப்பதோடு 3189821 ஜனத்தொகையுடையதாயுமிருக்கிறது. தவிரவும்கோயம்புத்தூர்,தென்ஆற்காடு,தஞ்சாவூர்,திருச்சிராப்பள்ளி இந்தஜில்லாக்கள் ஒவ்வொன்றிலும் 2000000த்துக்குமேற்பட்டே ஜனத்தொகையிருக்கிறது. சென்னைமாகாணத்தில் 12 ஜில்லாக்கள்வரை ஒவ்வொன்றும் 5000 சதுரமைலுக்குமேற்பட்ட விஸ்தீரணமுள்ளது. பொதுவாக ஜில்லாக்களின் விஸ்தீரணம் பர்மா, சென்னை இந்தமாகாணங்களில் மிகுந்தும், ஐக்கியமாகாணங்களிற் குறைந்து மிருக்கின்றது. சென்னைமாகாணம் இப்போது Anjengo வைவிலக்கி 25 ஜில்லாக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கலெக்டர்.

முன்னமேயே, சிலமாகாணங்களில் அநேகஜில்லாக்களடங்கிய ஒரு தொகுதிக்குக் கமிஷனர்என்ற உத்தியோகஸ்தர் ஏற்பட்டிருந்தும், சென்னைக்கு அப்படிப்பட்டஉத்தியோகஸ்தர் ஏற்படவில்லைஎன்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொருஜில்லாவுக்கும் தலைவராக கலெக்டர் என்றஒருஅதிகாரி நியமுகம்பெறுகிறார். அவர்தான் தன்ஜில்லாவுக்குச் சர்க்காரின்பிரதிநிதி. ஜனங்கள் தங்கள்குறைகளைக்குறித்து அவரிடமே தெரியப்படுத்திப் பரிகாரம்பெறவேணும். நம்முடையராஜாங்கத்திலாவது மற்றெந்தராஜாங்கத்திலாவது எந்தத்தேசத்திலாவது

இந்த அதிகாரியைப்போற் பலவகையிலும் அதிகாரத்தையும் பொறுப்
பையும் கடமைகளையும் ஒருங்கேஅடைந்தவர் பிறரிலர். அவர் முக்கிய
மாகத் தன்ஜில்லாவின்வருவாய்களைத் திட்டம்பண்ணியும் வசூலித்தும்
வருவதைக் கவனிப்பதோடு முதன்மையான மாஜிஸ்திரேட்டுஅதிகாரத்
தையும்வகிப்பார். அவரே கிராமவாசிகளின்(பயிரிடுவோர்)ஸ்திதியைக்கவ
னிக்கவேண்டியவர். நிலத்தின்விளைவுகளையும், அப்போதைக்கப்போது
அவைகளுக்குஏற்படும் விலைகளையுங் காட்டக்கூடியகணக்குகளை ஒருங்
கேதிரட்டியும், ஜமீந்தார்களுக்கும் அவர்களின் குடியானவர்களுக்கும்
ஏற்படும்விவாதங்களையும் விவகாரங்களையும்தீர்த்தும், விவசாயசம்பந்த
மானசெலவுகளுக்கு ஏற்பட்டவிதிகளின்படி சர்க்கார்ப்பணத்திலிருந்து
விவசாயிகளுக்குக் கடன்கொடுத்து உதவிசெய்தும், தன்ஜில்லாசம்பந்த
மான முதல்வருமானவரி (இன்கம்டாக்ஸ்) ஸ்டாம்புவிற்றுமுதல் இவை
போன்ற மற்றவருவாய்கள் இவற்றிற் கவனஞ்செலுத்தியும், தன்ஜில்லா
வில்ஏற்பட்டகஜானாவின்நிருவாகத்தைவகிக்கவும் அவர் கடமைப்பட்ட
வர். தவிரவும், முக்கிய மாஜிஸ்திரேட்டுஅதிகாரத்தை வகிப்பதோடு,
அந்தஜில்லாவிலுள்ள மற்றெல்லா மாஜிஸ்திரேட்டதிகாரிகளின்வேலை
யையும்மேற்பார்த்துக்கொண்டுதேசசமாதானத்தைஉத்தேசித்துஅந்த
ஜில்லா போலீசுநடக்கையை அடக்கியாளும் அதிகாரத்தையும்பெற்று
ஜில்லாஜெயிலின் மேற்பார்வையையும் வகித்துவருகிறார். இன்னும்
தன்ஜில்லாவில் பொதுஜனநன்மைசம்பந்தமான எல்லாவிஷயங்களிலும்
அவர் தலையிடக்கடமைப்பட்டவர். இப்போதிருக்கும்நிலைமையில்
ஒவ்வொருபகுதிக்கும் முறையே வெவ்வேறு தலைமைஉத்தியோகஸ்
தர்கள் ஏற்பட்டிருந்தும், இந்தப் பிரதானஉத்தியோகஸ்தரின் அநு
சரணையையும் புத்திமதியையும் அவர்கள் கேட்கக்கடமைப்படுவார்கள்.
ஒருஜில்லாவில் அநேக பெரியநகரங்கள்ஏற்பட்டு அவைகள் ஒவ்வொன்
றிலும் தனித்தனியே முனிசிபாலிடிகள் ஏற்பட்டிருந்தபோதிலும்,
அவைகளையெல்லாம் சரிவரநடைபெறச்செய்யுங்கடமை இவருக்
குரியது. கிராமியஇடங்களிலேற்பட்ட பாதைகள், பள்ளிக்கூடங்கள்,
ஆஸ்பத்திரிகள் முதலியவைகளைப் பரிபாலனஞ்செய்வதற்கென்று ஏற்
பட்ட தாலூகாபோர்டு யூனியன்கள் இவைகளை உள்ளடக்கிப் பரிபால
னஞ்செய்துவரும் ஜில்லாபோர்டுக்கு இவர் அக்கிராசனம்வகிப்பார்.
தவிரவும், இவர் தன்ஜில்லாவில்நடக்கும் விசேஷ அதிசயங்களைக்

கவனிக்கவேண்டியதோடுகூட அவற்றைக் கவர்ன்மெண்டாருக்குத்தெரியப்படுத்தவும், ஏதாவது முக்கிய சீர்திருத்தங்கள் புதிதாய்ச் செய்யவேண்டியதிருந்தால் அவைகளின் குணகுணங்களைப்பற்றி எடுத்துரைக்கவும், பஞ்சம்நேர்ந்தகாலத்து அதன்காரணங்களையும் அறிகுறியையும் நுட்பமாய்க்கவனித்து, கவர்ன்மெண்டாருக்கு அப்போதைக்கப்போது தெரியப்படுத்தி ஜனங்களைப் பஞ்சக்கொடுமையினின்றும்விடுவித்து ரக்ஷிக்கவேண்டியஉபாயங்களைத்தேடி அவைகளைக் கைக்கொண்டுநடாத்தி, க்ஷாமம்நிவர்த்தியாய் க்ஷேமம் மறுபடிசம்பவிக்கச்செய்யவும்வேண்டியவர். இத்தகைய பலவகைக்கடமைகளையும் அதிகாரத்தையும் சரிவரநடத்திவரும்பொருட்டு அவர் ஜனங்களுடன் கலந்துவாழ்வது அவசியமாயுள்ளது.

ஜில்லாவின் மற்ற அதிகாரிகள்.

இவரைத்தவிர ஒவ்வொருஜில்லாவுக்கும் முன்சொன்ன டிபார்ட்மெண்டுகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு ஜில்லாத்தலைவர் ஏற்பட்டிருக்கிறார். முதலாவது சிவில், கிரிமினல் இரண்டுக்குஞ்சம்பந்தமான நீதிவிசாரணைத்தலைவராக ஒரு ஜில்லாஜட்ஜும், ஒரு போலீஸ்சூப்ரண்டெண்டும், ஒரு பாரஸ்டுஆபீசரும், ஒரு சிவில்சர்ஜனும், ஒரு இஞ்சினீயரும் நியமுகம்பெற்றிருக்கிறார்கள். இவர்களெல்லோரும் அந்தந்த ஜில்லாவின் பிரதானநகரத்தில் வாசஞ்செய்யவேண்டும். தவிரவும் கல்வி, பாரஸ்டு, ரிஜிஸ்திரேஷன், போஸ்டல்சூப்ரண்டெண்டுமுதலான உத்தியோகஸ்தர்களும் ஜில்லாக்கள்தோறும் நியமிக்கப்பட்டாலும், மேற்குறித்தபடி ரிவினியூவுக்காகஏற்பட்டிருக்கும் ஜில்லாக்களின் எல்லைகளை அனுசரித்தே இவர்களுக்கும் முறையே அதிகாரவரம்பு ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லுவதற்கில்லை. ஜில்லாஜட்ஜும் அவர் அப்பீல்அதிகாரத்துக்குள்ளடங்கி அங்கங்கே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் சப்ஜட்ஜுகளும் முன்சீபுகளும் அந்தந்தஜில்லாவில்ஏற்பட்ட சிவில் விசாரணையையும், அப்படியே ஏற்பட்ட மூன்றுவகைப்பட்ட மாஜிஸ்திரேட்டார்களும் கிரிமினல்சம்பந்தமானவிசாரணையையும் வகித்துவருகிறார்கள். இவர்களெல்லோரும் சென்னை ஹைக்கோர்ட்டாரவர்கள் வைசனுக்குள்ளடங்கினவர்கள். போலீஸ்சூப்ரண்டெண்டு, முன்சொன்னபடி எல்லாவிஷயங்களிலும் Inspector General of Police க்கும் சிலவிஷயங்களில் ஜில்லாகலெக்டருக்கும் உட்பட்டுநடப்பதோடு

கூடத் தனக்குள் டிப்டி (Assistant Superintendent)களையும் சிலடிவிஷன் போலீஸ்இன்ஸ்பெக்டர்களையும் பல ஸப்இன்ஸ்பெக்டர்களையும் ஹெட்கான்ஸ்டேபிள்களையும் அநேக கான்ஸ்டேபிள்களையும் அடக்கியாளுகிறார். சிவில்ஸர்ஜன், சென்னை ஸர்ஜன்ஜெனரலின் வருதிக்குட்பட்டுத் தன்கீழ்ச் சில சப்அஸிஸ்டண்டுசேர்ஜன்களை வைத்து ஜில்லாவின் வைத்தியசாலைகளை நடத்திவருகிறார். அப்படியே Forest Officerம், சென்னை Forest Conservatorக்குட்பட்டுத் தன்னுள் அநேக Ranger உத்தியோகஸ்தர்களை அங்கங்கே நியமித்து ஜில்லாவிலடங்கிய காடுகளைப் பரிபாலனம்செய்துவருகிறார். இஞ்சினீயரும் அவருக்குள்ளடங்கிய Assistant Engineer, Overseer முதலானவர்கள் மூலம் ஜலாதாரங்களையும் (Public Works) பொதுஜனவேலைகள் நீர்ப்பாய்ச்சல்வசதிகளையும் குளம் மராமத்துகளையும் செப்பஞ்செய்வித்துக் கொண்டு பாதைகள்முதலியவைகளைப் பழுதுபார்த்துவருகிறார். இன்னும் ஜில்லார்ரிஜிஸ்தரார், Inspector General of Registrarக்குள்ளடங்கி அநேக ஸப்ரிஜிஸ்தரார்கள்மூலம் ரிஜிஸ்திரேஷனையும், School Inspector, Director of Public Instructionக்கும் சர்வகலாசாலைக்கும் உள்ளடங்கி Assistant Inspector of Schools, Sub Assistant Inspector of Schools இவர்களைக்கொண்டு ஜில்லாவில் பயின்றுவரும் கல்வியையும், Postal Superintendent, Postmaster Generalக்குள்ளடங்கி அநேக போஸ்டுமாஸ்டர்கள், போஸ்டு இன்ஸ்பெக்டர்கள்மூலம் தபால், தந்தி இவைகளையும் முறையே சரிவர நடத்திவருகிறார்கள்.

தாலூகாவும் அதன் உத்தியோகஸ்தர்களும்.

பொதுவாக ஒவ்வொருஜில்லாவும் சிலதாலூகாக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக ஒவ்வொருதாலூகாவும் 400 முதல் 600 சதுரமைல் விஸ்தீரணமுள்ளது. 2, 3 அல்லது 4 தாலூகாக்கள் அடங்கியது ஒருடிவிஷன். ஒவ்வொருடிவிஷனுக்கும் தலைவராக ஒரு சப்கலெக்டர் அல்லது டிப்டிகலெக்டர் நியமுகம்பெறுகிறார். அவருக்குள்ளடங்கி ரிவினியூவிஷயத்துக்கு ஒவ்வொருதாலூகாவுக்கும் ஒரு தாசில்தாரும் (பம்பாயில் மாமல்ட்தாரென்று இந்தஉத்தியோகஸ்தருக்குப்பெயர்) மாஜிஸ்திரேட்டு விஷயத்துக்காக ஸ்டேஷனரிமாஜிஸ்திரேட்டுகளும் ஏற்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருதாலூகாவும்

பல கிராமங்களடங்கிய சில ரிவினியூடிவிஷன்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொருடிவிஷனுக்கும் ஒரு ரிவினியூஇன்ஸ்பெக்டரை நியமிக்கிறார்கள். இவர் தாசில்தாரின்வருதிக்குட்பட்டு அடங்கிநடக்கவேண்டியவர்.

கிராமமும் அதின் உத்தியோகஸ்தர்களும்.

பலகிராமங்களடங்கியது ஒரு ரிவினியூடிவிஷன். ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் பிரதானமாய்ஏற்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்கள் மூவர். இவர்கள் பரம்பரைப்பாத்தியமாய் நியமுகம்பெறுகிறார்கள். முதலாவது ஹெட்மேன் அல்லது கிராமமுனிசீபு. இவர்தான் தன்னுடைய கிராமம் அல்லது கிராமங்களில் ஏற்படும்வரிகளை வசூலிக்கக்கடமைப்பட்டவர். சென்னைராஜதானியில் இவருக்கு உபாயமான சிவில்அதிகாரமும் மாஜிஸ்திரேட்டுஅதிகாரமும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் எந்தப்பகுதியைச்சேர்ந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் தன்கிராமத்துக்குவந்தாலும் இவரே முன்னின்று உபசரித்து அனுசரித்து உ[illegible]கடவர். இரண்டாவது கிராமக்கணக்கன். இவருக்கு மற்றஇடங்களில் Karkun Patwari என்று பெயர்சொல்லுவார்கள். இவர்தான் கிராமங்களின் சகலவித சர்க்கார்க்கணக்குகளையும் தயார்செய்துவைக்கக் கடமைப்பட்டவர். அவைகள் பலவகைப்பட்டன. நிலவரிசம்பந்தமான எல்லாவிபரங்களின்கணக்குகளுக்கும் இவரே ஜவாப்தாரியாவார். மூன்றாவது கிராமத்தோட்டி இவன் மற்றிருவர்களுக்கும் சர்க்கார் வேலைகள்விஷயமாய்ச் சேவகம்செய்வோன்.

இனிமேல் இந்தியாசம்பந்தமுள்ள முக்கியமானவிஷயங்களில் வருவாய்கள், வரவுசெலவுகள், கல்வி, விவசாயம் இவைகளின்நிலைகளைப் பற்றி முக்கியமாய்க் கவனிப்போம்.

வருவாய்கள், தனபரிபாலனம்.

இந்தியாவின் ரிவினியூ (Revenue) அல்லது பொதுநிதி பலவகை. இது மொத்தம் 1915–16ல் £ 80,346,900 ஆக நிதானிக்கப்பட்டது. அதில் முக்கியமானபகுதிகள் அடியிற்கண்டவைகள். அவைகளிலிருந்து வரக்கூடியவரும்படிகளும் கீழே காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

	1914—15 வரும்படி (பவுண்டில்)	1915—16 உத்தேசவரும்படி (பவுண்டில்)
நிலவரி ...	21,243,000	22,049,600
அபின் ...	1,556,100	1,798,000
உப்பு ...	3,647,300	3,382,100
சுங்கம் (ராஜகரம்) Excise	8,765,800	8,790,300
சுங்கம் (Customs) ...	6,319,500	5,943,000
ஸ்டாம்பு விற்றுமுதல் ...	5,031,900	5,107,100
வேறுபலவகை ...	5,150,400	5,151,000
வட்டிவகையில் ...	1,008,300	1,057,100
தபால் தந்தி ...	3,519,300	3,579,200
நாணகசாலை ...	57,900	71,300
Civil (சிவில்)வரும்படி...	1,483,500	1,534,000
சில்லரை ...	759,600	583,200
ரெயில்வே (செலவுநீக்கி)	15,268,300	15,029,300
நீர்ப்பாய்ச்சல் ...	4,713,300	1,795,300
மற்ற பொதுஜனவேலைகள்	266,200	256,100
ராணுவவரும்படி ...	1,315,700	1,220,300
மொத்தவரும்படி ...	80,106,100	77,346,900

மேற்கண்டவிதமாய் ஏற்படக்கூடிய வரும்படிகளிலிருந்து இந்தியாவிலும் இந்தியாவின் அரசியலுக்காக இங்கிலாந்திலும் செலவிடவேண்டியதாய் நிதானிக்கப்பட்டது £ 84,179,800. இங்கிலாந்திற் செலவிடவேண்டிய அவசியம் இங்கிலாந்திலிருக்கும் இந்தியாமந்திரி அவரது ஆலோசனைசபையின்மெம்பர்கள் இன்னும்மற்றுமுள்ள சிப்பந்திகளின்சம்பளம் இன்னும் இந்தியாவில் உத்தியோகம்செய்தபின்னர் பென்ஷன்வாங்கிக்கொண்டு இங்கிலாந்திற் காலங்கழிப்போரின்பென்ஷன்கள் இந்தியாவின்வியாபாரத்தை எளிதில் நடைபெறச்செய்வதற்காக ஏற்பட்டிருக்கும்மூலதனம்முதலான சில விஷயங்களையிட்டுத்தான் அடியிற் காட்டியிருக்கிறபடி செலவுவிவரம் ஏற்படுகிறது.

1915—16

உத்தேசச்செலவு (பவுண்டில்)

வரிவசூலிக்கும் உத்தியோகஸ்தர்கள்		
சிப்பந்திகள் வகையரா	...	9,539,300
வட்டி	...	1,465,600
தந்தி தபால்	...	3,294,400
நாணகசாலை	...	102,000
சிவில்டிபார்டுமெண்டு செலவு	...	19,130,100
சில்லரைச்சிவில் செலவுகள்	...	5,108,400
பஞ்சநிவர்த்தி	...	1,000,000
ரெயில்வே	...	13,850,000
நீர்ப்பாய்ச்சுதல்	...	3,650,000
மற்ற பொதுஜனவேலைகள்	...	5,818,900
ராணுவவேலைகள்	...	21,220,300
மொத்தம்	...	£ 83,179,000

கல்வி.

இந்துதேசம் எப்பொழுதும் கல்வியற்றிருந்ததில்லை. ஆனால் இப்போது 50 வருஷகாலமாய்ச் சாமான்யஜனங்கள்கூட கல்விகற்கும்படியானஏற்பாடுகள் நம் காருண்ய கவர்ன்மெண்டாரவர்களாற்செய்யப்பட்டன. ஆங்கிலேயதுரைத்தனம்வந்த ஆரம்பத்தில் அப்போது ராஜாங்கத்தில் நடைபெற்றுவந்த பெர்ஷியன்பாஷையும் நம்நாட்டு ஆதிபாஷையாகிய வடமொழியும், கவர்ன்மெண்டாரவர்களால் ஆதரிக்கப்பட்டு வந்தன. பின்னர் ஒவ்வொருவருஷத்திலும் 1-லக்ஷரூபாய்க்குக்குறையாமல் இந்தியர்களின்கல்வி அபிவிர்த்திக்காகச் செலவழித்தல்வேண்டுமென்றும் ஆங்கிலபாஷையையும் அதன்வாயிலாக மேல்தேசத்துச் சாஸ்திரங்கள் தத்துவங்கள் இவைகளின்சாரத்தையும் இந்தியர்கள் கற்கவேண்டுமென்றும்விதிகளை ஏற்படுத்தினார்கள். இப்பால் ஆங்கிலத்துடன்நாட்டுச்சுயபாஷைகளையும் அபிவிர்த்திசெய்வதற்காகச்சர்வகலாசாலைகளும் அதையொட்டிப் பல காலேஜுகளும், பள்ளிக்கூடங்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டுஅவைகள் நன்குவேலைசெய்வதற்குஉபகாரமாகஉதவிநிதிகளும் (Grant in aid), கவர்ன்மெண்டாரால் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

இந்தியாவில் 5 சர்வகலாசாலைகளிருக்கின்றன. ஐக்கியமாகாணங்கள், வங்காளம், சென்னை, பம்பாய், பஞ்சாபு இந்தமாகாணங்களில் அவைக ளிருக்கின்றன. இன்னும் சிலமாகாணங்களில், சமீபத்தில் சர்வகலா சாலைகள் ஏற்படக்கூடும். ஒவ்வொரு சர்வகலாசாலைக்குள்ளும் அடங் கிய காலேஜுகள் பலவிருக்கின்றன. ஐக்கியமாகாணங்களில் 47 காலே ஜுகளும், வங்காளத்தில் 61-ம், பஞ்சாபில் 19-ம், பம்பாயில் 16-ம், மத்தியமாகாணங்களில் 6-ம் பர்மாவில் 2 காலேஜுகளும் ஏற்பட்டிருக் கின்றன. ஒவ்வொரு சர்வகலாசாலையும் முன்னமேசொல்லியபடி வித்தியாலயசபை(Senate),பிரதிநிதிசபை(Syndicate)யென்பவற்றால் நடந்தேறிவருகிறது. இந்தியாவிலுள்ள எல்லா காலேஜுகள் பள்ளிக் கூடங்கள்விஷயமாக 1911–12 வருஷத்தில் £ 5,256,223 சர்க்காரால் பொதுக்கணக்கிலிருந்து செலவிடப்பட்டன. 1912 வருஷத்துக்கணக்கு களின்படி அடியிற்குறித்தபடி பள்ளிக்கூடங்களின் விவரங்கள் ஏற்படும்.

1912		
பப்ளிக்	எண்	மாணுக்கர்களின்தொகை
பிரைமரிப் பள்ளிக்கூடங்கள்	1,23,693	49,92,440
ஸ்கூல்பைனல்வரையுள்ள ௸	6,398	9,29,303
காலேஜுகள்	187	36,334
ஸ்பெஷல் பள்ளிக்கூடங்கள்	6,205	1,80,196
ப்ரைவேட்டு ௸	40,120	6,57,728
மொத்தம்	1,76,603	67,96,001

பள்ளிக்கூடங்கள் இருவகைப்பட்டன. (1) சர்க்காரால், சர்க்கார்ச் செலவில் ஏற்படுத்தப்பட்டதும், முன்சொன்ன உதவிதனங்களால் உப கரிக்கப்பட்டதுமான பப்ளிக் பள்ளிக்கூடங்கள். (2) பிரபுக்களால் சொந் தச்செலவின்பேரில் பரிபாலிக்கப்பட்டுவரும் பிரைவேட்டுப் பள்ளிக் கூடங்கள்.

1911ௗ எடுத்த ஜனசங்கைக் கணக்கின்படி இந்தியாவில் 10க்கு ஒருஆண், 100-க்கு ஒருபெண் இந்தவீதத்துக்குமேல் எழுதப்படிக்கத் தெரியாதென்றும், 100-க்கு ஒருஆண், 1000-க்கு ஒருபெண் இந்த

விகிதத்துக்குக்குறைவாகத்தான் ஆங்கிலபாஷை எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர்களென்றும் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியாவில் பெண் கல்வியும் விருத்தியடையும்பொருட்டு கவர்ன்மெண்டாரவர்கள் அதிகப் பிரயாசை எடுத்துவருகிறார்கள். நமது பெண்கள் அநேகமாகப் பிரை மரிப்பள்ளிக்கூடங்களில்தான் கல்விபயின்றுவருகிறார்கள். 1912 வருஷத்துக்கணக்குப்படி இந்தியாவில் பள்ளிக்கூடத்திற் படித்துவரும் பெண்களின் தொகை 9, 53, 981 என்று விளங்கும்.

விவசாயம்.

தற்காலத்தில் கிராமாந்தரவாசிகளில் 100-க்கு 90-க்குக்குறையா மல் எல்லாரும் விவசாயசம்பந்தப்பட்டவர்களாவார்கள். விவசாயந்தான் இந்துஜனங்களுக்கு முக்கியஆதாரம். நிலசம்பந்தமானவரிகள்தான் மிகுதி. இந்தவரியின்மொத்தம் 1913—14-ல் $31\frac{1}{2}$-கோடி ரூபாய்கள். அதாவது இந்தியா ராஜாங்கத்தாருக்குவரும் மொத்தவரும்படியில் சுமார் $\frac{1}{4}$ பங்குக்குமேற்பட்டதாயும், எச்செலவும்போக மீதவரும்படி யில் $\frac{2}{5}$ பங்குமாக ஏற்படும். சென்ற $\frac{1}{4}$ நூற்றாண்டுக்குள்ளாக 10 கோடி ரூபாய்க்குமேல் நிலசம்பந்தமானவரி அதிகப்பட்டிருக்கிறதாகத் தெரிகிறது.

1905-ஆம் முதல் கவர்ன்மெண்டாரவர்கள் நம்நாட்டின் விவசாயத்தைச் சாஸ்திரோக்தமாகநடத்தி அபிவிர்த்திசெய்யவேணுமென்ற கருத்துடன் இப்போது நடந்தேறிவரும் ஏற்பாட்டைக் கைக்கொண்டார்கள். வடக்கே தர்பங்காவைச்சேர்ந்த (Pusa) ப்யூசா பட்டணத்தில் ஒரு விவசாயக்கல்விச்சங்கம் உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள். அதை வருஷம் 1-க்கு 4 லக்ஷரூபாய் செலவழித்துச் சர்க்காரில்நடத்திவருகிறார்கள். உரம், பூச்சி, விதை, பலன் முதலியவிஷயங்களிற் சாஸ்திரப் பயிற்சியில் தேர்ந்தவித்வான்களைத் தெரிந்தெடுத்து ஆராய்ச்சிசெய்து வருவதோடு அவைகளிற் படிக்கப்புகும் மாணுக்கர்களுக்கும் கல்வி கற்றுக்கொடுக்கிறார்கள். இன்னும் பிறமாகாணங்களில் 6 பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. 300 மாணுக்கர்கள்வரை கல்விபயின்றுவருகிறார்கள். இவைகளுக்காக வருஷாவருஷம் 5 6-லக்ஷம்ரூபாய்கள் செலவாகின்றன. மாகாணந்தோறும் விவசாயடிபார்ட்மெண்டு டைரெக்டர் அவருக்கு உதவிபுரியும் டிப்டிடைரெக்டர் இந்த உத்தியோகஸ்தர்

களையும் ஜில்லாக்கள்தோறும் (Farm Manager) பார்ம்மானேஜர்களையும் ஏற்படுத்தியிருப்பதோடு, ஒவ்வொருமாகாணத்திலும் முக்கியமான சில ஸ்தலங்களில் விவசாயப்பயிர்ச்செய்கைஇடங்களைஉண்டாக்கி அவ்வவ்விடங்களிலுண்டாகும் விளைபொருள்களைச் சாஸ்திரப்படி பயிர்செய்து அதன்பயனைப் பிறர்க்கு வற்புறுத்திக்காட்டி அவ்விதமாக விளைபொருள்களின் நயத்தையும் விர்த்தியையும், எளிதிற்செய்யும் முறைகளையும் விர்த்திசெய்யமுயன்று, சாமான்யஜனங்களெல்லோரும் எளிதிற் படித்துத்தெரிந்துகொள்ளும்படி அந்தந்தவிடத்துச் சுயபாஷைகளிலும், ஆங்கிலத்திலும் அப்போதைக்கப்போது சிறு வியாசங்களையும், நூல்களையும் அச்சிட்டுவெளியிட்டுத் தேசமுழுவதும் விவசாயஞானம் அபிவிர்த்தியடையும்படி விடாமுயற்சியையும் கவர்ன்மெண்டாரவர்கள் எடுத்துவருகின்றார்கள்.

எம்., எஸ். சேஷையங்கார்.

ஸ்ரீ:

புத்தகமதிப்புரை.

——:(o):——

போதுவிஷயவிளக்கம்:—(நளவருஷம்). இது, சுதேசமித்திரன் பத்திராதிபர் மிஸ்டர் ஏ. ரேங்கஸ்வாமிஐயங்கார், பி. ஏ., பி. எல்., அவர்கள்முதலான ஆங்கிலபாஷையி லுயர்தரக்கல்வியிற் றேர்ச்சிபெற்ற சில தேசாபிமானிகளால், தமிழிலெழுதப்பட்டு 450 பக்கங்களுடையதாய்ச் சென்னைச் சுதேசமித்திரன் பவர்அச்சுக்கூடத்திற் புத்தகரூபமாய்ப் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில், இந்துதேசவாசிகளாகியஜனங்கள் எல்லோரும் அவசியம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய இந்தியாராஜ்யசம்பந்தமான பலபகுதிகளிலும் நிகழும் விருத்தாந்தங்களும், மற்றுமுள்ள பொதுவிஷயங்களும் இப்போதுநடந்துவரும் ஐரோப்பியமகாயுத்த வர்த்தமானங்களும், நாநாவித மதசங்கமுயற்சிகளும் பிறவும் படிப்பவர்க்கு நன்குவிளங்குமாறுவிரித் தெழுதப்பட்டுள்ளன. இப்புத்தகம் தற்காலநிலைமைக்கு முக்கியமாய் வெளியிடத்தக்கதென்னுங்கருத்துடன் ஸ்ரீமான் ஸர், சுப்பிரமணியஐயரவர்களெழுதியிருக்கும் முன்னுரையில் இதன் பிரயோஜனங்கள் பலவும் நன்கு காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்நாட்டில் இலௌகிகவுணர்வை வளர்க்கவும், அதனை விரைவிற் பரவச்செய்யவும் இப்புத்தகம் முக்கியசாதனமாயிருக்குமென்ப தொரு தலை. இந்தியாவின் கல்வியபிவிர்த்தி என்னும்பகுதியில், தேசபாஷைகளின்நிலைமை யின்னவிதமாயிற்றென்பதையும், நற்காலத்தில் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கமுதலிய பலசங்கங்களும் தேசபாஷாபிமானிகளும், தேசபாஷாபிவிருத்தியின்பொருட்டு ஆங்காங்கு உழைத்துவருவதையும், பழையமுறையைத்தழுவித் தேசபாஷையைக்கற்பிக்குங் கலாசாலைகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுக்கொண்டுவருவதையும்பற்றிச் சிறிதும் காட்டாதிருப்பது தேசபாஷையில் அநாதரக்குறிப்புக்காட்டுவதுபோற் றோன்றுமாயினும், இப்புத்தகம் பொதுவிஷயங்கள் பலவற்றையும் தேசபாஷையில் எல்லாருமறியும்படி வெளியிடத்தொடங்கிய புதியமுறையில் முதன்முதல் வழிகாட்டியாய் மேன்மேலுமபிவிருத்தியடையவேண்டும் நிலையில் வெளியிடப்பட்டிருப்பதால் எல்லோராலும் ஆதரிக்கத் தக்கதே. இதன்விலை ரூ. 1—8—0. வேண்டுவோர் சென்னைச் 'சுதேசமித்திரன்' ஆபீஸுக்கு எழுதிப்பெறலாம்.

குமணன்:—(ஒருதமிழ்நாடகம்) இது, பசுமலை ஹைஸ்கூல் தலைமைத்தமிழ்ப்பண்டிதர் நே. ரா. சுப்பிரமணியசர்மா அவர்களால் குமணசரித்திரத்தை ஐந்தங்கங்களாகப்பகுத்துப் படிப்பவர்க்கு விருப்புண்டாகும்படி நாடகரூபமாக நன்றாயெழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விலை அணா 6. வேண்டுவோர் இ. மா. கோபாலகிருஷ்ணக்கோனார், புதுமண்டபம், மதுரை என்ற விலாசத்துக்கெழுதிப் பெறலாம்.

ஸ்ரீராமன்:—இது வாழ்குடை பி. வேங்கடராமசாஸ்திரிகளால் ராமசரித்திரத்தைச் சங்கிரகித்து யாவரும்படிக்கும்படி தமிழ்நடையிற் செவ்விதாயெழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதன்விலை அணா 4. இன்னும் இவர்களெழுதியுள்ள கர்ணன், நளன் என்னும் சிறியகதைப்புஸ்தகங்களும் நறுந்தொகையுரையும் கலாசாலை மாணாக்கர்கள் படிக்கத்தக்கன. இவைகளுக்குவிலை முறையே அணா 3, 2, 3 ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. வேண்டுவோர் இவற்றின் ஆசிரியர்க்கெழுதிப் பெறலாம்.

பத்திராதிபர்.